Maksā 10 Rpl.

Sporta PASAULE

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kantoris: Rīgā, Pils ielā Nr 9, dz 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10—14 bet sestdienās no plkst. 10—12
Tālr. 32384
Svētdienas vakaros — 28818 un 34998

Pasta tekošs rēķins 1175.

8. martā 1943. g. Nr. 73. (924)

US piecpadsmitajos šūpļa svētkos

Atceres veltījums studentu debesszilajām krāsām, kas jau 15 gadus vērojamas mūsu sporta laukumos

Pirmā US valde 1928. gadā. No kreisās rezdzani: valdes locekļi T. Volfrāms, instruktors A. Riekstiņš, sekretāre V. Belsone, valdes locekļi E. Bergs, priekšsēdētājs R. Plūme, instruktors A. Grasis un valdes locekļi J. Odiņš. (SP archivs.)

Pirmā US ledushokeja vienība 1931. gada 25. februārī pēc 5—1 uzvaras pret RV. No kreisās priekšā sēd: Lapiņš, Bekeris, Ozols, Vedēris, Odiņš, Osis, Jānis Klaviņš un Volfrāms. Aizmugurē RV spēlētāji un abu klubu pārstāvji. (SP archivs.)

Katras tautas lepnums ir tās jaunatne, sevišķi akadēmiskā jaunatne. Tādēļ valsts rūpējas, lai jaunieši augtu veseli un fiziski spēcīgi, dodot tiem iespēju nodarboties ar sportu un radot izklaidēšanos. Arī Latvijas universitāte gribēja dot saviem audzēkņiem šo iespēju. Pastāvēja īpaša studentu sporta biedrība — LUASB (Latvijas Universitātes akadēmiskā sporta biedrība). Klubam tomēr bija cita interese. Tas vairāk rūpējās par biedru naudas iekasēšanu un citu peļņas avotu atrašanu, nekā universitātes audzēkņu pievēršanu sportu nodarbībām. No LUASB varēja startēt tikai tās biedri, bet studentiem — nebiedriem ar klubu nebija nekā kopēju, jo universitāte un sporta biedrība bija divas dažādas un neatkarīgas lietas. Radās vajadzība pēc tādas sporta biedrības, kas ziņēmā mērā būtu atkarīga no universitātes. Šo ideju realizēt centās Roberts Plūme. Viņš stājās sakaros ar LU Studentu Padomi un ievadīja sarunas par studentu sporta biedrības dibināšanu kā SP apakšnozari. Tika nokārtotas visas formalitātes un 1928. gada 21. februārī ar SP atbalstu viss bija jau tik tālu, ka varēja sanākt pirmā konstituēšanās sēde, kurā piedalījās priekšsēdētājs R. Plūme, sekretārs E. Tūbelis un locekļi V. Belsone. Nedaudz vēlāk — martā sanāca pirmā jaunās studentu organizācijas valde un nodibināja sporta biedrību US. Sākumā LUASB šo faktu uzņēma nevien atturīgi, bet zināmā mērā pat naidīgi. US tomēr sāka darboties un jau pašā darbības ievadījuma posmā uzrādīja atzīstamas sekmes. Kādu laiku pastāvēja abas studentu sporta biedrības, bet 1929. gadā LUASB likvidējās, un US palika vienīgā organizācija, kas pulcēja studentus un deva tiem iespēju nodarboties ar sportu. Jaunās biedrības organizēšanas darbs radīja lielas grūtības, bet US priekšsēdētājs un dibinātājs R. Plūme, tāpat kā pārējā valde, nežēloja ne laika, ne pūļu, lai novērstu visus šķēršļus un vestu plašo studentu saimi pretim saulei. US rūpējās nevien par saviem biedriem, bet par visu universitātes tūkstotsgalvaino audzēkņu saimi, saistot tos sporta nodarbībās, rīkojot dažādus kursus un sūtot spēcīgākos uz startiem ārzemēs. Pirmie pieci biedrības darbības gadi nesa tiešām lielus panākumus. Vingrotavā pulcējās lielu studentu skaits, kas nodevās basketbola un volejbola spēlēm, slēpotāju mītnē, kurā speciālisti ari nepratēju apmācīja slēpošanā, ik dienas pulcējās pie 100 sportistu. Lai legūtu spēļīgus istrukторus, US sūtīja savus pārstāvjus uz dažādiem fizikās audzināšanas kursiem gan Dānijā, gan arī Somijā un citur. Bez tam studentu apmācīšanai bija saistīti daudzi pazīstami treneri un instruktori — Grasis, Vignere, Jankovskis, Riekstiņš, Lukstiņš, Miezītis, Malovka, Tandlers, Strikfelds u. c. US apmācīja ari brīvprātīgos vadītājus, t. i. no spēļigāko aktīvo sportista vidus izraudzīja pašus labākos un nosūtīja tos uz Varšavas centrālo fizikās audzināšanas institūtu, kur tie sagatavojās citu studentu apmācīšanai. Rīkoja ari speciālus kursus, kuros A. Grasis sagatavoja nākamos brīvprātīgos vadītājus. No šo kursu beigušajiem kā spēļigākie jāatzīmē Krisons, Elmuts, Tūtiņš, Delle un Šleicers. Vispārākajā laikā pirmajos piecos gados, kad nācās pārvarēt daudz, ļoti daudz grūtību, kad eliņš gadījās kādi neparedzēti gadījumi un neļaušības, kas izjauca labākos nodomus, kad valgu sviedros audā biedrība cīnījās par eksistenci, izvēzēdamās straujī pārējo biedrību pašā galvgalā, US valdē darbojušies šādi locekļi: R. Plūme, V. Belsone, Z. Kūns-Kēse, A. Ozoliņš, Odiņš, K. Andersons, Delle, Bērtulis, T. Volfrāms, Bergs un Kaņeps. Ka pēles nepaliks bez panākumiem, liecina kaut vai dalībnieku skaita pieaugums nodarbībās pirmo piecu gadu laikā: 1928. — 236; 1929. — 992; 1930. — 1224; 1931. — 1559 un 1932. — 1660! US atlēti uzrādījuši lielākas sekmes un, darbodamies gandrīz vai visos sporta veidos, katrās sacīkstēs zilo krāsu nesēji bija skatāmi uzvarētāju rindās. Ņemsim par piemēru kaut vai 1942. gadu, kad US vairāk kā 60 proc. no visām vienību sacensībām noslēdzis ar uzvaru. Kopskaitā legūtas 77 — 1. vietas, 72 — 2. vietas, 52 — 3. vietas, 22 — 4. vietas, 15 — 5. vietas un 11 — 6. vietas. Šie panākumi skaidri liecina par varenu spēku, kāds mīt US atlētu rindās. Tādēļ nav jābrīnās, ka pēc 15 gadu pūdēma US kļuvis nevien par cienītu, populāru un lemīļotu sporta klubu, bet ari par vienu no varenākajām, plašākajām un panākumiem bagātākajām mūsu sporta organizācijām.

●

Pašus lielākos panākumus US neapšaubāmi guvis basketbolā, jo izcīnījis nevien 8 reizes Latvijas meistara tiesības, uzvarējis daudzos starptautiskos sarīkojumos, bet devis lielu spēlētāju skaitu arī valsts vienībai. Nodibinoties 1928. gadā basketbola sekcijai, US īrējā vingrotavu un meistaribā piedalījās ar 2 vienībām, izcīnot 4. vietu. Nākamā gadā studentu basketbolisti ievērojami progresēja, un jau 1930. gadā devās plašā ārzemju turnejā, uzstājoties Varšavā, Krakovā, Prāgā un pievelcot spēcīgākās Polijas un Čechoslovakijas vienības. Vienīgo zaudējumu US piedzīvoja pret Varšavas AZS. Atgriežoties no turnejas, US pārliecinoši zināja Latvijas meistara godu. 1931. gadā studenti veica vēl plašāku un panākumiem bagātāku turneju, kas ilga 24 dienas, uzvarot Krakovas YMKU 58—19, Krakovas sastādīto vienību 27—14, Krakovia 38—15, Prāgas YMKU 37—24, Prāgas universitāti 50—41, Zenēvas sastādīto 46—24 un Parīzes sastādīto 37—28; zaudējumu piedzīvoja vienīgi pirmajā turnejas spēlē pret Poloniu ar 20—30 rezultātu. Tad sekoja slavas visvairāk apmirdzētās cīņu periods, kad US bija pilnīgs latviešu basketbola valdnieks kā virlešu, tā arī sieviešu sacensībās. 1931. g. — Rīgas meistars; 1932. g. — Rīgas meistars un laikr. «Chicago Tribune» kausa izcīņas uzvarētājs Latvijas zonā; 1933. g. — Rīgas meistars; 1934. g. — Latvijas un Rīgas meistars; 1935. g. — Latvijas meistars; 1936. g. — Latvijas un Rīgas meistars; 1937. g. — Latvijas un Rīgas meistars. Spoža turneja — visas uzvaras — pa Lodzu, Romu, Nicu, Monte-Karlo un Kauņu. Tie ir panākumi, kas runā paši par sevi. Sākot ar 1936. gadu US basketbola varu salauza Starts un ASK — mūsu pašreiz spēcīgākās izlases. Kā pēdējais US basketbolistu starptautiska mēroga sasniegums atzīmējamas uzvaras 1939. gadā Rīgā un Varšavā. Pagājušā gadā US basketbolisti, bazējoties uz vecākās paaudzes spēlētājiem, guva uzvaru plašajā Rudens turnīrā Latvijas mērogā, uzvarot līnālā Liepājas Ausekli. Ceļš uz finālu US pieveica ari Starts — mūsu tagadējo Latvijas meistaru.

Vēl pārliecinošāk dominēja US basketbolistes, kas, sākot ar 1933. gadu, nepārtraukti bijušas kā Latvijas, tā Rīgas meistara godā, atdodot vadošo vietu ASK meišām tikai pagājušā gadā. Bet tādai jāatzīmē, ka daudzas no ASK meičām — Āreņa, Terina, Balode, Konce un Meldere — izaugušas un pirmo rūdījumu dabūjušas US piecniekā.

1939. gadā studentes skaistu uzvaru izcīnīja starptautiskā basketbola sarīkojumā Itālijā, tāpat ari Varšavas AZS jubilejas turnīrā. Līdzīgi basketbolam, US atlētu vareenums krasi izpaudies ari volejbolā, sevišķi sieviešu klasē, kur US, sākot ar 1932. gadu, visu laiku nesis meistara titulu, zaudējot šo godu tikai uz īsu brīdiņu LJ meičām. Ari patlaban studentes veido pilnīgi atsevišķas klases volejbola komplektējumu. US virlešu komplektējums pirmo reizi Latvijas meistara godu ieņēmis 1932. gadā. Lai gan US volejbolisti meistara laurēšu spēlusi retāk rotāties kā to dažā dzimuma kolēģes, tad panākumi tomēr atzīstami par lielākiem un godā ņemamiem. 1936. gadā US uzvarēja lielajā Rudens turnīrā, 1938. g. SELL olimpiādē Kauņā, 1939. g. izcīnīja pat studentu pasaules meistartitulu. Skaistākie panākumi tomēr bijuši pēdējos gados. 1941. g. US volejbolisti savu pārākumu pierādīja Rudens turnīrā, bet 1942. gadā ieguva kā Rīgas, tā ari Latvijas meistara godu.

●

Jau sen pierādīties uzskats, ka US vislabākos panākumus gūst komandu sacensībās, sevišķi bumbu spēlēs. Pagājušā gadā US nodibināja rokas bumbas sekciju. Maz citu biedrību spēlētāji rēķinājās ar studentiem, kas šajā sporta nozarē startēja pirmo reizi un bija galīgi iesācēji. Paši studenti klusībā tomēr solījās pastāvēt galdamajās cīņās gadam un iekļūt pirmajo vietā. Pirmās draudzības spēles šim ceribām deva smagu triecienu — nācās piedzīvot augstus zaudējumus. Sākās meistaribas cīņas un US spēlētāji sagādāja pārsteigumu, kādu nevienu pat neblija ne gaidīts — Rīgas meistaribas izcīņā US vienība tālāk aiz vācu karaviru izlases LwP ieņemtoja 2. vietu. Vēl skaistāks izvērtās starts Latvijas meistarsacīkstēs, kad studenti pirmo reizi ieraksta savu vārdu Latvijas meistaru sarakstā. Ne tik spēji zilo ērpu nesēļiem veicies visu spēļu valdnieci, dievināta futbolā, tomēr ari šie atrodami vērā ņemami sasniegumi. 1930. gadā US uzvaroj 2. Rīgas meisterībā, guva tiesības spēlēt 1. ligā.

US priekšsēdētājs Voldemārs Elmuts, kas, pats būdams aktīvs sportists un paraugs jaunākajiem, lielākām sekmēm vadīja biedrības darbību kopš mūsu zemes atbrīvošanas no boļševiku jūga. (SP archivs.)

Kā šis ligas dalībniece US divus gadus vēlāk izcīnīja 2. vietu Rīgas meistarsacīkstēs, atstājot aiz sevis pat virsligas vienības. Sai laikā studenti demonstrēja tiešām skaistu futbolu, bet pietrūka laimes cīņās pārelas dēļ uz virsligu. Priekšā aizsteidzās žīdu Hakoah vienība. No US spēlēm ar Hakoah uzglabājušies vēsturiski notikumi. Būdami nacionāli noskaņoti, studenti pret šo žīdu klubu cīnījās nevien kā pret pretinieku futbola laukumā, bet ari kā pret visas latviju tautas ienīdniekiem un parazītiem, kas iedzīvojas uz citu rēķina. Vēsturiska kļuvusi pārealā spēle 1933. gadā, kad, pateicoties dažādām machinācijām, virsligā iekļuva Hakoah. Toreiz nevien laukumā notika nikna un asa spēkošanās, bet «sarāvās» ari skatītāji — karstasinīgākie studentu piekritēji vienkārši piekāva pārāk skali gaviļējošos žīdeņus. Sai spēlei radās negaidīta atskaņa — satraukta studentu masas atstāja JKB laukumu un organizēti devās uz Marijas ielu demolēt žīdu veikalus. Bēta noticis šis žīdu graustiņš, ja vien laikus nebūtu ieļaukušies modrā policija un izklīdinājusi studentu tūkstošus, kas meklēja taisnību par nepelnīto zaudējumu futbola laukumā. Nesaskaņas US un Hakoah starpā palika ari vēlākos gados, kad virsligā spēlēja abas vienības. Šis spēles allaž pievilka lielu skatītāju skaitu, bet žīdi, atcerēdamies likteņīgo pārejas spēli, izturēlās samērā klusi. Virsligā US iekļuva 1934. gadā, kad pārejas spēlē pieveica Liepājas drāšu fabrikas vienību 1—0. Tad nāca US futbolistu dzīves spožākie gadi. 1936. gada meistaribā studenti spēlēja tiešām lauki, izcīnot aiz meistara Olimpijas un RFK goda pilno 3. vietu. Vēl skaistāku panākumu US guva nākamā gadā, kad Latvijas kausa izcīņā ieņēmantoja otro vietu, zaudējot finālā mūsu nopelnīto bagātajai futbola izlasei — RFK tikai pēc divas sacensības ar 0—2 rezultātu. Gūti ari starptautiski panākumi. Tā uzvarēta Lietuvas studentu vienība, bet 1936. gadā US priekšā tiecās ari spēcīgā Čechoslovakijas studentu izlase. Pēc bailgajām boļševisma valdīšanas dienām US atradās pilnīgi jaunorganizēšanās stadijā, bet futbola sezonu ievadīja tiešām skaisti — ar uzvaru leigavas zibensturnīrā. Rudens turnīrā gan nācās apmierināties tikai ar vidējām sekmēm, bet 1942. gada sezonas atklāšanas zibensturnīrā vēlreiz iemirdzējās US futbola slava: studenti kopā ar RFK dalīja 3. vietu. Tagad biedrības futbola vienība komplektējas no jaunām seijām, kurām vēl trūkst vajdzīgā rūdījuma un pieredzes. Sakarā ar virsligas vienību skaita samazināšanu, US tagad atkal spēlē 1. ligā. Par to tomēr nav ko skumt, jo ari spēcīgais Daugavietu vienpadsmits, kas ieprojām nes Rīgas meistara godu, jaunajā sezonā spēlēs 1. ligā.

●

US vienmēr cieniņi reprezentējis nevien savas zilās, bet ari Latvijas sarkanbaltsarkanās krāsas. Studenti popularizējuši daudzus sporta veidus, nesdami Latvijas sporta labo slavu ari tālu ārpus dzimtās zemes robežām. Sevišķi tas sakāms par ziemas sportu. Ātrslidošanā, kur latviņi slidotāji allaž respektēti visā Eiropā, lielīskus panākumus uzrāda tieši US. Andriksons 1936. gadā St. Moricā izcīnīja studentu pasaules meistara titulu, visu apbrīnotais publikas mīļulis Allonss Bērziņš sākot ar 1935. gadu nepārtraukti ir Latvijas meistars un gandrīz visu rekordu īpašnieks. 1939. gadā Bērziņš šiem paškumiem pievienoja ari Eiropas meistara zeltu medaļu. 1938. gada pasaules meistarsacīkstēs Davosā Bērziņš ieņēma ceturto, bet 1939. gadā Helsinkos otro vietu. Gūtas ari uzvaras daudzos starptautiskos sarīkojumos. Lielkem sasniegumiem nevar lepoties US bendīja spēlētāji, kas izcīnījuši tikai 1. ligas meistara laurus, bet toties dzīļā godbijībā visi mūsu studentu ledushokejisti panākumus. Sekcīja dibināta 1930. gadā, un no paša sākuma to veda Leonīds Vedēļs. US kā pirmā iekārtojā paroiņu hokeja laukumu ar bortikiem, pirmā izcīnīja ari meistara godu un dibināšanās gadā latviņu labākās vienības nosaukumu. Toreiz startēja tikai 3 vienības. US pieveica RV 5—1 un Unionu ar 1—0 rezultātu. Latvijas meistargodu US nesis 3 reizes, bet Rīgas meistarvienība bijusi 9 reizes. Tas nozīmē, ka Rīgas meistara godā bez US nav tikusi nevienu cita vienība! Bez tam US allaž devusi lielu skaitu spēlētāju Latvijas valsts vienībai. Daudz US darījis ziemas sporta popularizēšanā. Turot katru gadu kopā ar Ģimnazijām Esplanādes slidotavu, US vienmēr trūcīgiem studentiem izsniedza brīvkartes. Teicamākie US dalīslidotāji — Geņelis, Aplais, Leliņš, Blaus u. c. apmācīja ari pārējos ledus mākslā. Visvairāk tomēr darīts slēpošanā. Tu izšķirami divi ļēdzieni: mašu un sacīkšu sports. 1930. gadā US iekārtoja slēpošanas stacīju, kuru dienā apmeklēja līdz 85 studenti. Tur tie saņēma nevien slēpes, bet ari apmācību. Kā pirmais US Šmerļi pie Babelītes ezera izbūvēja lēkšanas trampīnu un visos slēpošanas sarīkojumos uzvaru dēļ galvenokārt cīnījās studenti. Riekstiņš, Grozītis, Kaņeps, Bērtulis, Jansons, Rusovs, Ciekurs un Ozols US slēpotāļiem sagādāja daudz sīvas. 70 proc. no viņiem panākumiem piekrīt US reprezentantiem. Pie tam Riekstiņš viens pats 10 gadus no vietas bija Latvijas slēpošanas meistars dažādās disciplinās. Skaisti panākumi gūti ari ārzemēs. Tā 1936. gadā Mārtiņsonu Polijā izcīnīja 1. vietu 6 km distancē un Kaņeps 3. v. 16 km slēpojumā. 1937. gadā akadēmiskās sacensībās Krīpicā un Zakopanē latviņu studenti ieņēma goda pilnas vietas, bet 1939. gadā Baltijas studentu sacīkstēs Ērglos visas uzvaras piekrita US slēpotāļiem. Aina nav mainījusies ari šodien — studenti joprojām atrodas vadošo vietā. Tāpat dalīslidošanā redzami US panākumi. Dzeguze ilgus gadus nes Latvijas meistares nosaukumu, bet reizi šo godu ieguva ari Šteinberga. Visi šie panākumi skaidri rāda, ka ziemas sports bez US vārda nav nemaz iedomājams. Tas būtu tāpat kā futbols bez RFK.

●

Izņemot smagatlētiku, kurai studenti nekad nav nodevušies, US panākumi atrodami visos sporta veidos. Lai izsmā tie piemīnēti. Ātrāsaņ US ir pirmā latviņu organizācija, kas nopietni pievērsusies šim veseligajam sporta veidam. Kopš 1939. gada visi Latvijas meistartituli ir US aizrāvušās īpašumā. Pēdējāsnā studenti guvuši daudzas medaļas Latvijas vispārējos sporta svētkos, 1937. gadā A. Mauriņš bija Latvijas meistars daļēklāsnā, bet 1942. gadā US izcīnīja Latvijas labākās peldētāju biedrības nosaukumu. Tāpat labākās biedrības nosaukumu US pagājušā vasarā guva vieglatlētikā. Pie vieglatlētikas nav tuvāk ko pakavēties. Katram zināms fakts, ka nav pagājušas nevienas sacīkstes, kurās uzvaras negūtu kāds US atlēts, tāpat rekordu sarakstos atrodami krietni studentu sasniegumi. Tenisā studenti vienmēr rūpīgi trenējušies, kopš 1930. gadā izbūvēja laukumus LSB stadionā. Lieli panākumi atzīmējušies gan tikai pēdējos gados, kad enerģiskā tenisa darbiniieka A. Ūdra trenēts Ābelītis un Vītola izcīnījuši gandrīz visus mačstartitulus. Nezaudējot pagājušā gadā nevienā turnīrā, Ābelītis izvirzījies par vienu no Latvijas visu laiku labākajiem tenisistiem. Paukošanā US panākumu virkne ir ļoti gara — 1931. gadā vienība izcīnīja uzvaru vispārējos sporta svētkos. Ar to sākās panākumu sērija, kas nav pārtraukta ri vēl tagad. Mateuss, Baumanis, Gavrilovs, Jansons, Blūmfelds un Štrāuse šajos gados gādājuši par to, lai US īpašumā vienmēr atrastos vairāki meistartituli. Neērkst ari olimpisko medaļu un citu skaistu panākumu. Galda tenisā, ko US mēģina popularizēt sevišķi pēdēļā laikā, lielākie panākumi

(Beigas 2. lap. p.)

Darba vietu volejbola turnīra uzvarētāji — Rīgas gaļas fabrikas sešnieks. No kreisās: A. Purieš, K. Āzens, L. Rozentāls, I. Pelše, E. Rutlis un B. Selga. (O. Sprūdes uzņ.)

Rīgas meistarsacīkstēs teicamākās sekmes gūst Ausekļa bokseri

Jauna ēra mūsu boksa sportā

Skatītāju pārpildītajā cirkū vakar risinājās Rīgas meistarības izcīņa boksā. Dažas priekšsacīkstes notika jau dienu iepriekš, bet visas svarīgākās sacensības Rīgas labākie ringa cīnītāji absolvēja vakar. Teicamākās sekmes arī šoreiz atzīmēja Ausekļa bokseri, kas tāpat kā pagājušā gadā Latvijas un Rīgas meistarsacīkstēs no jauna kļuva 6 meistara titulu īpašnieki. Vakar skatītās ainas ringā apliecināja, ka mūsu boksa sportā sākusies jauna ēra. Proti, atstājot aktīvo rindas daudziem rūdītiem spēkiem, vinu vietā stājušies jaunās paaudzes pārstāvji. Tā pirmo reizi vakar meistara godu iemantoja mušsvars Monokandilovs (Auseklis), viegšsvars Ozols (Vairogs) un pusvidsvars Daga (Auseklis). Daudzās jaunās sejas jau zināmā mērā pierādīja, ka vairākas biedrības sekojušas latviešu sporta vadītāja aicinājumam — 1943. gadā visu vērību veltīt jaunu ringa meistaru audzēšanas darbam. Ja arī jauno, maz rūdīto bokseru uzstāšanās vēl nesniedza slavējamas un augstvērtīgas cīņas techniskā ziņā, tad šo īpašību trūkumu pilnīgi atsvēra čaklums un enerģija, ar kādu gandriz visi sacīkšu dalībnieki pievērsās sava uzdevuma veikšanai.

●

Rīgas izcīlāko bokseru sacensības vakar atklāja Smagatlētikas savienības vadītāja vietnieks A. Jūrmalietis, savā uzrunā norādot, ka bokss ir viens no tiem sporta veidiem, kuram šogad tiek veltīta sevišķa ievērība. Pēc dalībnieku parādes, rallā galā sekoja cīņas.

Mušas svārā meistara titula dēļ spēkojās Monokandilovs (Auseklis) un Normuds (I. Rīgas Atlētikas Klubs). Jau no pirmajām minūtēm uzbrucēja lomā atradās enerģiskākais un fiziski spēcīgākais Monokandilova. 2. gājienā viņš izcīnīja knock-out uzvaru. Monokandilovs, kura brālis šo arī savulaik bijis Rīgas meistara titula īpašnieks, raksturojams kā tepošs un daudzapsološs mūsu nolielās mušsvaru salmes pārstāvis. Viņam gan jāķīpā ievērojami noteiktākam sitienu ziņā, kur Monokandilovs vakar vairākkārt savu pretinieku trāpīju pārāk zemu. Normuds, kam piekrīta 2. vieta, ir vēl pavisam launīgs zēns. Normuda skats mazliet atgādina mūsu pirms pāris gadiem teicamāko mušas svara reprezentantu Cami. Vienīgā vēlēšanās var būt, lai Normuda galtas nenosīēgtos tik ātri kā Izbeidzās Camos slavas dienas, jo Normuds sevi katrā ziņā glabā teicamas boksera spējas, kam par visu vairāk nepieciešams plašāks rūdījums. Jo šī tacu bija Normuda pirmā uzstāšanās ievērojamākā sarīkojumā.

Šķīgās (Auseklis) un Cimdiņš (Vairogs) cīnījās meistara titula dēļ gaļā svārā. Uzvaru vērtējumā pēc punktiem un līdz ar to Rīgas meistara titulu iemantoja Šķīgās, kura darbība ringā teicās nosvērtāka. Ar Šķīgi mūsu boksa drauģi iepazīnās pirms mazliet vairāk kā gada, kad viņš vēl startēja mušas svara kategorijā. Šķīgā uzstāšanās ringā tad atstāja ārēji simpatisku iespaidu. Savai pauķkuma sērijai Šķīgās vakar pievienoja labu skaistu uzvaru, kas gan bija pelnīta, bet ne sevišķi iespaidīga. Trīumfēja pieredzes krājums. Savu pārākumu Šķīgās nodrošināja pirmos gājienos, kamēr pēdējās 3 minūtēs teicamāku sniegumu bija izturīgākais Cimdiņš. Ja pēdējais šoreiz vēl nepanāca uzvaru, tad galvenā loma šeit piekrīta tam, ka savu straujumu un enerģiju Cimdiņš neprata pienācīgi izmantot. Viņa turpmākos startus jāgaida ar lielu interesi, jo Cimdiņa tajants, kas prasa rūpīgu izkopšanu, nepalika apslēpts.

Tas laiks šeit pieder pagātnei, kad spalvas rakstītās rindas pavēstīja, ka kādās boksa sacīkstēs startējis 14 gadus vecs zēns. Viņa vārds bija Klusovs, no kura tagad izveidojies viens no mūsu visizcilākākiem boksa reprezentantiem. Rīgas meistara godu Klusovs (Auseklis) šoreiz ieguva pavisam viegli. Ar technisko knock-out viņš 2. roundā sita savu kluba biedru Jazupu, un vakar 1. gājienā Klusovs sviedža knoc-out uzvaru pār Milchertu (I. RAK). Klusovu pelnīji var godināt par mūsu pašreiz technisi vispārīlāntāk sagatavoto bokseri. Aiz Klusova 2. vietā ierindojās Milcherts un 3. Jazupu. Pēdējā personā mūsu ievērojamais boksa treneris vecmeistars R. Bērtiņš saskata spēju nākotnes ceribu.

Spēks un enerģiju trīumfēja vieglā svarā, kur cīnā par meistara titulu Ozols (Vairogs) pārspēja Šipolu (I. RAK), kas pēc 2. gājiena atteicās sacensību turpināt, 3. vietu ieņēma Kārklis (Auseklis). Viņš ar pauķiu pārsvaru pieveica Ūzkovu (Auseklis), bet vakar, saķerā ar šai ziņā gūto savainojumu, nevarēja startēt. No visiem viegšsvariem Kārklis nodemonstrēja visticamāko technisko gatavību un katrā ziņā bija uzskatāms par vienu no visnopietnākiem uzvaras kandidātiem. Fiziski spēcīgais Ozols sagādāja izcilu pauķkumu Vairoga bokseru salmei, kas atklātībā uzstājās pirmo reizi. Šej sakarībā interesanti pastāstīt, ka Vairoga bokseru nodarbības risinās Makulevičā un Jansona vadībā. Jaunais Rīgas meistars Ozols ir stingrs puisis, kuram blakus spēkam un enerģijai iaceešas pievienot gludāku technisko un taktisko sīpēļumu. Vieglā svara dalībnieku vidū bija arī viens no mūsu āteākiem sprinteriem Arpads Danoss (US), tacu boksā viņa spējas noizrādījās tālu tik augstvērtīgas kā vieglatlētikā. Sipols uzvarēja A. Danosu ar technisko knock-out 2. gājienā.

Pusvidējā svarā abu Ausekļa reprezentantu Dagas un Liča cīņa noslēdzās jau 2. roundā, kad galvas savainojums liedza Ličam sacensīties turpināt. Tā Rīgas meistara titula īpašnieks kļuva Daga, skaisti noaudzis puisis, viens no Bērtiņa visčaklākiem skolniekiem. Dagas sniegums ar katru sacīkšu ton teicamāks, un liekas, ka šī nopietnā boksera personā mums veidojas daudzapsološs pusvidējā svara reprezentants.

1. RAK bokseri un relzē rulina trīumfēja vidējā svarā. Priekšsacīkstēs Rebiņš (I. RAK) pieveica Arosonu (Auseklis) ar pauķiu pārsvaru, un Kleisbergs (I. RAK) jau 1. roundā atzīmēja technisku knock-out uzvaru pār Bogošu (Vairogs). Rīgas meistarnosaukumu iemantoja Kleisbergs, kura labāla sacensības pretinieks Rebiņš no cinas attecās. 3. vieta piekrīta skaistā auguma īpašniekam Aronoam. Tas izpanākteja savu respektējamo konkurentu Bogošu.

Strāgākās svaru kategorijās mums jopropjem trūkst plašāks sacensonu skaits. Tā arī šoreiz pussmagā svarā — Vasiljevs un smagā svarā — Meiņš (abi Auseklis) meistara titulus ieguva bez cīņas. Ārpus konkurences vēl abi sastapās savstarpējā sacensībā. Noteikto uzvaru panāca Meiņš, kas no pussmagā svara meistara kļuvis arī par Latvijas smagsvaru Nr. 1. Vasiljevs ciņā pret Meiņi tomēr visumā pastāvēja loti teicami.

Rīgas īsnesēu pienākumus Rīgas meistarsacīkstēs pildīja Žandarovičs (Auseklis) un Jansons (Vairogs). Sacensību noslēgumā uzvarētājiem Smagatlētikas savienības vadītāja vieniekis Arv. Jūrmalietis ieņēmis Rīgas meistaru medaļas. Rīgas meistarsacīkstes izcīlākiem rīdzinieku ringa meistariem bija lielākā spēju pārbaude Latvijas meistarības izcīņai, kas risināsies aprīļa mēnesī.

J. Z.

DARBA VIETU VOLEJBOLA TURNĪRĀ UZVAR RĪGAS GAĻAS FABRIKA

Vakar risinājās pēdējās sacensības Rīgas darba vietu volejbola turnīrā. Spēcīgāko vienība sastapšanās saiedza loti interesantas cīņu ainas. Bez zaudējumiem turnīra tiešā izvirzījās Rīgas gaļas fabrikas sešnieks, pārspējot pēc dramatiskas sacensības Latvijas Bērza volejbolistus 15—12, 7—15 un [illegible]-15. Pēdējā setā Rīgas gaļas fabrikas vienības pārākums jau teicās 14—11, kad pretinieks brīnumātri zaudēto atguva. Latvijas bērza virknēļems nonāca pat 15—14 vadībā un sarvēla partijas bambu, tašu RGF spēlētāji šo kritisko brīdi pārvarēja un gala iznākumā izcīnīja 17—15 uzvaru. Tādā kārtā Rīgas gaļas fabrikas izlase kvalificējās finālam bez zaudējumiem. Vakar reizi zaudējušo vienību nodzīvināmā lielisku uzvaru gājiens veica Bolderāja kuģu būvētavas komplektēšanas, kas pēc kārtas pārspēja ne mazāk kā 4 pretiniekus: Dailes teātri 15—7, 15—13; Rīnojecības departamentu 15—8, 15—8; Farmaceitas pārvaldi 11—15, 15—7, 15—7 un Latvijas bērza 15—7, 10—15, 15—9. Latvijas bērza vienība ieriadojās 3. vietā, kamēr Bolderāja kuģu būvētavas volejbolisti spēkojās turnīra finālā ar Rīgas gaļas fabrikas izlasi. Pirmajā kārtā spēlē Bolderāja kuģu būvētavas darbinieki jaukā sadzībībā saņēdāja vēsparēju pārsteigumu, pārspējot vēl nesvarētos Rīgas gaļas fabrikas volejbolistus ar 15—12, 15—7 rezultātu. Abiem pretiniekiem sācās satikties vērīeiz. Tagad bolderāļieši, kam ši bija pēc kārtas jau sestā sacensība, izturības krājumu izrādījās izsīcis, un spēcīgais Rīgas gaļas fabrikas komplektēšanas izcīnīja izteiksmīgu 15—6, 15—6 uzvaru. Rīgas gaļas fabrikas krāsu pārstāvji tādi pieejā turnīrā ieguva 1. vietu, atstājot uz otros pēc kārtas Bolderāja kuģu būvētavas volejbolistus. Rīgas gaļas fabrikas sešnieka darbojās: Āronu, L. Rozentālu, Rullīti, Petēi, Seiga un Puriņš. Lielākā sniegumu no greznākajiem nodemonstrēja mūsu populārais izlases basketbolists K. Āronu, kas, īkšķi, kopā ar Rozentālu sastādīja turnīra teicamāko pāri. Bolderāja kuģu būvētava reprezentēja: pazīstamais RFK futbola vārtsargs Briedis, Girgelevičs, Sermulietis, Ozols, Šturms un Večerskis. Rīgas gaļas fabrikas vienība pirmo reizi izcīnīja Valroga dāvāto cetojošo balvu — zizeru.

Sieviešu grupā startēja tikai 3 AEG (bij. VEF) vienības. 1. vietu izcīnīja AEG I. sastāvs (E. Mārtinsone, Jansone, Kleinmane, Z. Mārtinsone, Sniedze un Iesberga), pieveicot savu otro komplektēšanu ar 15—2, 9—15, 15—1 rezultātu. AEG volejbolistes pirmo reizi ieguva Rīgas keramikas fabrikas balvu. Darba vietu volejbola turnīram jau tuvākā nākotnē sekos strādājošo labāko basketbolistu sacensības, kas sāksies 21. martā.

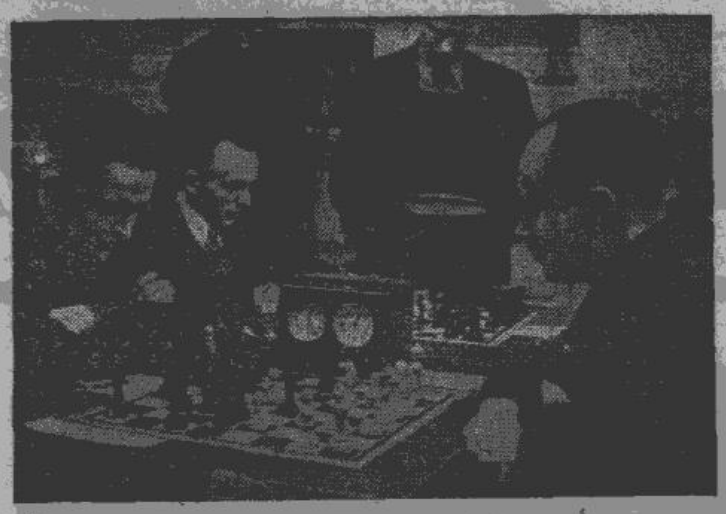

Vēl viena aina no Rīgas meistarības karaliskā spēlē. No kreisās sēž: Straumanis, Zirnis un Teteris. (O. Sprūdes uzn.)

US 15 darba gadi

(Sākums 1. lap. p.)

ir Latvijas meistare Z. Bērziņas sasniegumi, un Kotovičā izcīnītā 2. vieta 1931. un 1932. gada meistarsacīkstēs. Toties šachā studentu sasniegumi ir tiešām skaisti. 1931. gadā US izcīnīja Latvijas meistarnosaukumu vienībām, 1932. gadā Rīgas meistartitulu, 1937. un 1939. gadā uzvaru SELL olimpiādē. Petrovs bijis kā Rīgas, tā arī Latvijas meistars, un kā vienīgais latviešu šachists iemantojis lielmeistara godu. Arī Zaremba, Hāzenlūss, Endzelīns, Taubo un Stabiņš guva labu sekmes. Pagājušā gadā US šachisti panāca uzvaras visās biedrību sacensībās. Mitzigs darbs veikts vingrošanā. Ja US nodibināšies jau vingrotavā palciņās krietas studentu skaits, tad šis skaitlis visu laiku nemitīgi audzis. Pasākumu atzina arī LŪ vadība un izdeva rīkojumu, ka vingrošanas nodarbibas jāpamekle visiem studentiem, bet tagad fiziskā audzināšana kā obligāts priekšmets ievests zemāko kursu audzēkņiem. Pēc mūsu zemes atbrīvošanas US vingrošanā izvirzījās kā vadošā biedrība, kas pilnīgi apsiiprinājās nule atzvaditajās Rīgas meistarsacīkstēs, kad studenti deva nevien vairāk kā pusi no visiem dalībniekiem. Bet no 6 meistara titutiem iemantoja 5. Pie tam arī 2. un 3. vietas izcīnīja gandriz vai vienīgi US zilo krāsu nesēji. Tie ir panākumi, kuriem līdzīgus būs grūti atrast.

●

Ja šie sasniegumi Latvijas mērogā atrīstami par lielākiem, tad apbrīnas cienīgi ir tie panākumi, ko US guvis ārzemēs. Biedrība devusi iespēju startēt ārpus dzimtenes robežām nevien saviem biedriem, bet gan visiem studentiem, arī tiem, kas meistarībās aizstāv citu klubu intereses. Uzvaras gūtas nevien ārzemju turnejās, bet arī SELL (Somi, Eesti, Latvija, Lietuva) un CIE olimpiādēs (Starptautiskās stud. konfederācijas rīkotās studentu pasaules meistarsacīkstes). Sevišķi pēdējos sarīkojumos, kuros startēja visas pasaules labākie atlēti — studenti, US vārds ieminēdzēies koša mirdzumā. Ja 1931. gadā Darmštatē startēja tikai 6 atlēti, iacinot 2. v. pieccīņā, 3. v. augstlēkšanā un 4. v. tāllēkšanā, tad pārējās CIE olimpiādēs gūtie panākumi ir vēl daudz teicamāki. 1933. g. Turinā bija jau 31 dalībnieks. Basketbolistes izcīnīja pasaules meistara godu, basketbolisti ierindojās 2. vietā, futbolisti — 4. vietā. Labas vietas gūtas arī viegšatlētikā. Bordonechias ziemas olimpiādē izcinītas uzvaras 500, 1500 un 5000 m slidojumos, bet 2. vieta ledusrokejā. Budapeštas olimpiādē latviju studenti skaits sasniedza jau 36 dalībnieku. Panākumi atkal labi: virlejā basketbolā 1. vieta, sieviešu basketbolā 2. vieta, sieviešu vienība vingrošanā — 1. v., arī individuāli 1. un 2. vieta, futbolā — 6. v., bet viegšatlētikā vairākās disciplinās starp pirmiem sešiem. Sant Moricā Andriksons kļuva pasaules meistars ātrslidošanā, bet hokejisti atgriezās mājās ar 3. vietas ieguvumu. 1937. gadā Parīzē pasaules meistartitulu ieguši virlešu basketbolā, vingrošanā sieviešu vienībām un individuāli (arī 2. un 3. vietas!). Sieviešu basketbolistes ierindojās kā 2. pēc kārtas, bet futbolisti 3. vietā. Pēdējā CIE olimpiādē Monako 1939. gadā meistara laurus plāca US volejbolisti. Vieglatlētikā Zariņš ieguva 2. vietu pieccīņā, R. Balodis 2. v. 1500 m skrējienā un 3. vietu US guva 4×100 m stafetē. Basketbolisti negaidot palika 4. vietā. Kas gan gribēs apstrīdēt uzskaitīto panākumu lielumu? Un tas vēl nav viss. Ja jautam skatam slīdēt pār ģeogrāfisko karti, tad atrodam tik bezgalu daudz zemes stūrīšu, kur cīnījušies US atlēti, daudzinot Latvijas vārdu un popularizējot mūsu mīļās sarkanbaltsarkanās krāsas. Lūk, kur bijuši latvieši studenti šajos 15 gados: Tallinā, Kaunā, Tartū, Varšavā, Lodzē, Krakovā, Prāgā, Zenevā, Parīzē, Berlīnē, Romā, Nicā, Monte-Karlo, Heisinkos, Darmštatē, Viļņā, Bardonechiā, Visē, Turinā, Sant-Moricā, Budapeštā, Vačā, Rostokā, Tölcā, Trondjemā, Monako u. c. Visās, visās Eiropas malās skatītāji vērojuši sikstos un neatlaidīgos latvju zemes jaunlešus, kas cīnījās nevien par uzvaru, bet arī par dzimtenes slavu.

●

Cik ātri var izpostīt līgu gadu darba augļus, to spilgti varējām redzēt drausmīgajā boļševisma valdīšanas gadā US likvidēja. Tā vietā stājās UFK. Gan daži studenti mēģināja darbibu ievadīt US iesākto ceļā, tomēr boļševistiskās LU vadibas pretestiba bija pārāk liela. Neizsakāmi ātri viss grima, līgos gados gūtie panākumi zuda. US draugi ar skumjām sirdī vēroja UFK nesekmīgās gaitas un studentu sporta pagrimšanu. Kad beidzot barbari paniskā steigā atkal atstāja mūsu zemi, izrādījās, ka US saimē sisti smagi robi. Nebija vairs daudz mīļu soļu. Nevienā biedrībā nav zaudējusi tik daudz cilvēku kā US. Un tagad, galīgajā brīdī, kad US atskatās uz 15 gadu darbibu zaļajā sporta laukumā, lai dzīkā godbijībā un cieņā minēti visi tie, kuru mūsu vidū vairs nav. Nogalināti Teodors Volfrāms, Alberts Vīnčeis-Kalve un Dainars Priedaleks; neizsāmā svešumā aizvesti Konstantīns Otlāns, Edgars Rūla, Edmunds Āboliņš, Jānis Kļaviņš, Juris Solovjevs-Sliārājs, Vīdvads Fricsons, Pēteris Brežīkis, Jānis Adamovičs, Arnolds Bērziņš, Alfrēds Epalts, Irēna Melnaišuse, Orests Ausēns, AugustsGrapmanis, Marija Švēde-Grapmane, Zigrīda Kāse-Kāns, Olģerts Grīviņš, Miervaldis Nīlīņš, Gustavs Pelkšs, Filips Strogonovs un Vladimirs Petrovs. Vai redzēsim vēl kādu no šīs bezgala garās virknes aizvesto? Lai raditu šo iespēju, lai palīdzētu mīļajiem draugiem atgriezties dzimtenē, daudzi US sportisti uzvilkuši lepno karaviru tērpu un lauj saviem ierocīem runāt austrumu ironiles kanjas laukos. Cieņā pret boļševismu varonu nāvē mirušī 3 viri no US saimes: Egons Barotāls, Orests Cipsis un Tālivaldis Pauzulis. Vienmēr mīlā atmiņā paliks visu šo daudzo vārdi. US sportīsta saime tos neplemirsīs no priekšas, no bēdās, bet vienmēr atcerēsies kā sirsnīgus un neaizmirstamus draugus.

●

Biedrības darbibu kopš 1941. gada jūlija vada Voldemārs Elmāts — pazīstams vārds mūsu sporta aprindās, kas jau 10 gadus atzstāv US krāsas. Ieņēmdams daudzos darba pienākumus, Elmāts vienmēr prātis atlicināt laiku nevien organizātoriskam darbam, biedrības dzīvei, bet aktīvi arī pats piedalījies sacīkstēs. Viņš ir Latvijas volejbola un rokas bumbas meistarvienības locekļis, basketbola virslīgas vienības dalībnieks, arī futbola laukumā bieži vērojama seja. Tagad Elmāts beidzot nolēmis atstāt aktīva sportista gaitas un visas pūles un uzmanību veltīt vienīgi organizātoriskam darbam un US jaunuzbūvei. Elmāta aizlešana no sporta laukuma US plašai saimei un draugu pulkam būs sāpīgs zaudējums, bet viens mīļainājums tomēr nezūd — Elmāts paliek biedrības vadībā, kurā tik sekmīgi darbojies līdz šim.

●

Atskatoties uz 15 gadu darbību, US sizvakar bija rīkotis atceres vakaru. LŪ Rolajā aulā notika svinīgs svētku akts, kurā klātesošos uzrunāja LŪ prorektors prof. Straubergs, SP priekšsēdētājs Apinis. US priekšnieks Elmāts un biedrību pārstāvji. Arī apsveikumu no balvu velte bija ir kupla. Sarīkojumu ar savu klātbūtni pagodināja ari sporta vadītājs R. Plūme, kas, tikko lebraucis no frontes, steidzās apsveikt sev tik tuvo biedrību. Jubilejas nozīmes saņēma tie US biedri, kas ilgus gadus bijuši aktīvi un sekmējuši biedrības darbibu. 15 gadu atceres sudraba nozīmi saņēma R. Plūme, L. Vedēja, J. Tiltiņš, A. Krišons un E. Mateuss, bet 10 gadu bronzas nozīmi V. Elmāts, A. Bērziņš, K. Šteicers, E. Andersons, M. Otlāne-Buša, J. Liepmežs, E. Kļāvs, A. Auziņš, R. Blukis, V. Malke, Dž. Randziņš, R. Jurciņš, A. Riekstiņš un A. Ozols. Jubilejas gadījumā US sarīkojis ari skaistu izstādi, kurā katrai biedrības sekcijai ierādīts savs stūrītis. Ekstīgu iespaidu atstāj sirēfāju stends. Izstādē skatāmi nevien uzņēmumi no biedrības dzīves, bet arī diplomi, medaļas un daudzi kausi. Piemērās stūrītis ierādīts ari US zudušajiem biedriem. Loti interesanta ir Eiropas karte, kurā rajbiem dīcīem nospraustī US atsevišķo sacīkšu braucienu maršruti. Izstāde būs atvērta ari vēl šodien, rit un trešdien no plkst. 12—19 LŪ 16. klausītavā, kur to katrs var apmeklēt. Atceres vakara noslēgumā US biedri pulcējās kopēlā vakarā, kurā pakavējās draudzīgās pārrunās un atmiņās. Galvenais — vecie biedri tuvinājās jaunajiem, un dzīī noklidušie strada atceļu uz savu veco biedrību.

Alfrēds Vīnčeis.

LIEPĀJĀ JAU ATKLĀTA FUTBOLA SEZONA

Liepājā vakar notika jau pirmās draudzības sacīkstes futbolā. Sezonas atklāšanas spēlē Olimpijas vienība uzvarēja Vācu karā jūrnieku vienpadomitu 4—0 (2—0). Liepājas Ausekļa novakšot pārspēja Olimpijas 1. ligas sastāvu ar 5—1 (4—0) rezultātu.

JĀNIS AUGUSTS — VOLEJBOLA TIESNEŠU KOLĒĢIJAS VADĪTĀJS

Par volejbola tiesnešu kolēģijas vadītāju apstiprināts mūsu lemīļotais basketbola un volejbola tiesnesis Jānis Augusts. Par viņa vietnieku izraudzīts Gunārs Blūma.

BASKTEBOLA TIESNEŠU KURSI

Basketbola savienība rīko 16., 12., 17. un 19. martā basketbola tiesnešu kursus, kuri notiks Latviešu sporta un fiziskās kultūras apvienības telpās, Gertrūdes ielā 6. Kursus vadīs basketbola tiesnešu kolēģijas vadītājs H. Dikmanis. Pieteikties kursantiem ierašanās obligātoriska.

SPORTA BIEDRĪBU IEVĒRĪBAI

Biedrībām, kas vēlas rīkot vai piedalīties kādās draudzības sacensībās, līgumus Latviešu sporta un fiziskās kultūras apvienībai resp. apgabalu pilnvarotam jāiesniedz vismaz 7 dienas iepriekš. Vēlāk iesūtītus līgumus turpmāk neievēros.

ŠACHISTU IEVĒRĪBAI

J. Broks Varakļānos, Vilānu ielā 10, meklē partnerus šacha korespondenču partijām.

Plaša studentu paukotāju parāde

Universitātes Sportā izaugusi plaša un ievērojama paukotāju salme. Sevišķi populārs kļuvis interesantais zobenu cīņas veids, kur studenti spēj sastādīt vairākas vienības. Dažās fakultātēs paukošana sevišķi iecienīta. Izsekojot šī sporta veida attīstībai augstskolā, redzam, ka tūrmiņš entuziasti savās fakultātēs īstenojuši arī jaunos studentus. Izveidojušies cilts-koki, kuri tagad tik plaši sazarojušies, ka 5 fakultātēm izmāk pilnas vienības un tās šonedēļ sacentīsies atsevišķā turnīrā. Ik vienībā ietilpst 4 paukotāji, bet pieļaujams pat rezervē. Tas drīkst startēt tikai tad, ja kāds no pamatsastāva savainojis, bet sacensības laikā sastāvu parasti mainīt nevar. Katrs dalībnieks cīnās ar katru. Ik sacensībā tādā veidā ietilpst 16 individuālās cīņas. Priekšsacīkstēs vērtēs 3, bet finālā 5 trāpījumus. Ja obligumā rezultāts ir 3—3, tad uzvar vienība, kurai ir mazāk zaudēto trāpījumu.

Kupināksi paukotāju skaits ir mechanīkiem. Šis fakultātes celmlauzis ir 1937. gada Latvijas meistars P. Baumanis. Tagad viņš vairs nav aktīvs, bet sacensībās gan iepriekšējā piedalās otrs mechanīku veterāns J. Vēmanis, kurš nesenajās Rīgas meistarsacīkstēs saņēma pat balvu par teicamāko stilu. Loti īsā laikā progresējuši Sukurs un Krūmiņš. Beidzot pieminēsims, ka arī šīgada US junioru meistars Reiņinš ir mechanīkis. Kā otrā aktīvākā fakultāte paukošanā pieminama architektu izlase. Skaitot līdzi studentes, tā ir arī visspēcīgākā. Pat vairākkārtēja Latvijas un Rīgas meistare Vera Jansone šogad beidza architektūras fakultāti. Architektu celmlauzis skaitās 1938. gada Latvijas meistars L. Sviķeris. Arī šo rindu rakstītājs, kam tagad uzticēta US jauno paukotāju audzināšana, studē architektūru. Pieminēsim daudzsološā jaunatnes paaudze — Būvmeistars, Kārklieņš un Zariņš, kuri jau sekmīgi šogad piedalījās Latvijas junioru meistarsacīkstēs. Trešā aktīvākā fakultāte ir tautsaimnieki. Visnīrms pieminēsims L. Grieziņš — 1938. gada Rīgas meistars, kurš daudz strādājis arī paukošanas sporta organizātoriskā darbā. Kopā ar Vēmani vīņi ir vecākie US aktīvie paukotāji. Tautsaimnieki visnār uzstāsies ar «veco vīru» klasi: Matsons (eec.), Strauss (eec.) un Kakitiņš (fur.) — visi tie jau augstskolu beīguši. Tautsaimniekiem tādēļ īāpadomā par spēlīgas jaunās paukošanas sagādāšanu. Veterinārmedicīnu celmlauzis ir 1939. gada Latvijas meistars J. Gavrilovs. Tad pieminēsīmi Kalniņš un daugavietis Sirmais, kurš vienādi labi pārvalda zobenu un floreti. Vēl vienādu uzstāda ari inženieri ar J. Veveri priekšgalā. Startē ari US paukošanas sekcijas vadītāja palīgs I. Svarcbachs. Turnīrā nepiedalīsies ķīmiķi, kuri nav sīradušī vietnieku vecmeistaram Edgaram Matesusam. Tas tagad ir Latvijas paukošanas sporta vad. un viņam lieli nopelni arī pie tā, ka US izvirzītes par vienu no mūsu vadošajām organizācijām pieminētajā sporta veidā. Paukotāju kadri būtu izveidojami visās fakultātēs, kam par pamudinājumu lai ir pašreiz noorganizētais skolotāju turnīrs, kurā paukmi atkārsīies no dalībnieku kopējā sastāvā.

Turnīram jaukta balva dāvājusi Studentu padome, pieņēmusi studentu sev uzspiež un vēlēšanos, lai tādā veidā propulārizētu paukošanas sportu. Katrā fakultātes labākais paukotājs saņems vēl atsevišķas balvas. Tautsaimnieku sastāvā paukos: Grieziņš, Freivalds, Matsons un Stzbulis; architektiem — Blūmfelds, Minkets, Itners un Būvmeistars; inženieriem — Vēveris-Kauters, Švarcbachs un Grandičš; mechanīkiem — Vēmanis, Sukurs, Krūmiņš un Reiniņš; bet veterinārmedicīkiem — Gavrilovs, Sirmais, Kalniņš un Vatvars. Pēdējais ir papildināšanas no kimijas fakultātes. Sacensības notiks pēc vienmēnesa sistēmas. Pirmās sacīkstes risināsies rīt, 9. martā, no plkt. 18.30—20 Vingrotāju ielā 1. Spēkošanos ievadīs dalībnieku parāde, bet pēc tam cīnīsies tautsaimnieki ar architektiem. Trešdien, 10. martā, no plkst. 18.15—19.30 Hermana Geringa ielā 55 sacentīsies inženieri no mechanīkī, un turpat no plkst. 19.45—21 mediķi ar pirmo divu cīņu mazāko uzvarētāju. Finālā notiks 14. martā, kad studentes paukos ari individuāli ar floreti. Iesim atbalstīt savas fakultātes!

Teodors Blūmfelds.

RĪGA UN LIEPĀJA SACENTĪSIES VINGROŠANĀ

Aizvien rosīgāku darbibu attīsta mūsu vingrotāju saime. Pēc Rīgas meistarsacīkšiem plaši vingrošanas sarīkojums risināsies 14. martā, kad plkst. 14.15 DSG zālē (Vingrotāju ielā 1) notiks Rīgas — Liepājas pilsētu sacīkste. Programmā būs pieciņa: stieņis, lidztekas, apli, lēcieni un brīvās kustibas. Abas vienības uzstāsies savos labākos sastāvos.

VYTIS SPORTISTU IEVĒRĪBAI

Vytis futbolistu treniņi notiek piektdienās no plkst. 20—22 Ērgļa ielas vingrotavā. — Vytis biedru sanāksme un balvu izdalīšana notiks svētdien, 14. martā, plkst. 15 biedrības mītnē, Skūņu ielā 19 — 1.

DAUGAVIEŠU FUTBOLISTU APSPRIEDE

notiks trešdien, 10. martā, plkst. 18.30, Lāčplēša ielā 6.

Štauveru kantoris
O. Ziemiņš, J. Straumietis
un
R. Juriks
Rīga, Pils ielā 20
Tālr. 21023

Etiķa izdales punkts
E. ROZEN
Rīga,
Ad. Hitler'a iela 71/73
Tālrunis 94392

K. Pagasts
Būv- un mēbeļu galdniecība
Rīgā,
Yorka ielā 36
Tālrunis 94260

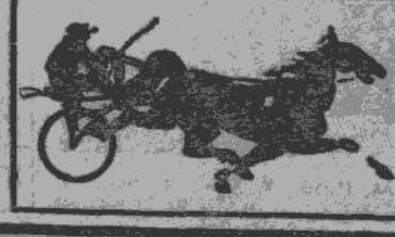

Hipodromā
rikšošanas sacensības
14. martā 1943. plkst. 10.30
Nāk. sacensības: 21. un 28. martā

Aina no Rigas meistarsacīkstēm šachā. No kreisās redzami: Zeids, Endzelins, Zarumba un Meingailis. (O. Sorūdes uzn.)

Beigušās Latvijas meistarsacīkstes basketbolā arī sieviešu vienību grupā

Grūti izcīnīta Daugaviešu uzvara

Vakar risinājās pēdējās sacensības Latvijas meistaribas izcīņā basketbolā sieviešu vienību grupā. Jaunā meistarvieniba ASK rotaļādamies veica savu pēdējo pretinieku LSB piecnieku 69—5 (33—1). ASK izlase meistarnosaukumu līdz ar to guvusi īsti pārliecinoši, zaudējot tikai 1 spēli (pret Startu). Nozīmīga bija Daugaviešu un US spēkošanās, kur gandrīz visu sacensības laiku vadošā lomā atradās studentes, tomēr beigās virsroku guva Daugaviešu komplektējums un atzīmēja grūti izcīnītu 14—11 (6—8) uzvaru. Šis panākums meistaribas nobeigumā daugavietes izvirza 2. vietā. Punktu stāvoklis šāds: 1. ASK 7—1; 2. Daugavieši 5—3; 3. un 4. vietu dala US ar Startu 4—4 un 5. LSB 0—8 punkti. Pēdējās spēļu kārtās ļoti interesantas un vienlīdzīgas sacensības risinājās starp Daugaviešu, US un Starta vienībām, kur galu galā virsroku guva daugavietes. Ja vēl ņem vērā Starta negaidīto uzvaru pret meistaru ASK, tad jāatzīstas, ka turnīra beigu posms izvērtās tiešām saistošs. Ar kāpinātu interesi tāpēc gaidīsim nākošo sarīkojumu — Rigas meistarsacīkstes.

●

Tas bija meistaram cienīgs un pledorīgs sniegums, ko ASK vienība vakar nodemonstrēja sacīkstē pret LSB. ASK jau atradās 19—0 vadībā, kad beidzot 1 punktu ieguva arī pretinieces. Tomēr tas palīdz LSB vienībai pirmais un reizē arī pēdējais panākums spēles sākuma posmā, jo pusīšiem atpaliek ASK devās pie sev labvēlīga 31—1 rezultāta. Rotaļa starp kaķi un peli turpinājās arī nākamajās 15 minūtēs. Kad LSB meitenes jau izrādījās krietni pagurušas, ASK virskundziba izpaudās sevišķi krasi un bija pat brīži, kur neplīnas minūtes laikā uzvarētājas ieguva 10 punktus! Pieminēšanas gan, ka LSB sastāvā iztrūka Briede — viena no šī piecnieka krietnākajām spēlētājām. ASK izlasei augsto uzvaru sagādāja: Irbe, iegūstot 26 p.; Meldere — 22, Laukēvica — 9, Arona — 8, Āboliņa — 2, Balode — 2 un Konce — 0. LSB sastāvā bija: Dalbuse — 2, Vankina — 2, Lāce — 1, Asriance un Šūberte — 0. Ģinži cīkāda alea atkāpās otrajā spēlē, kur sacentās US un Daugavieši. Sākumā studentes guva 3—0 un pēc tam 5—2 pārākumu. Arī viss pirmā posmā rezultāts bija 8—6 labvēlīgs US tērpu nēsājām. Kad sacensības otrajā posmā studentes jau panāca 11—6 virsroku un izkaroja vadību ar 5 punktu pārākumu, par US uzvaru valrs negribējās šaubīties. Šajā brīdī tomēr Daugavieši izdarīja ļoti sekmīgu spēlētāju maiņu un stāvoklis krasi pārveidojās. Šo sekmju pamatā bija tas, ka Trifonc, kura visu laiku darbojās aizsardzībā, tagad devās uzbrukumā un kopā ar Petrovici abas izrādījās krietnākās Daugaviešu uzbrucējas. Tas sakāms par neraugoties uz to, ka viņām citreiz mētienos bijusi laimīgāka diena nekā vakar. US panākumi apstājās pie 11 punktu atzīmes, kamēr daugavietes savu legvumu vienmēr pavaļroja, panākot gandrīz izlēdzinātu 10—11 stāvokli. Pie šāda rezultāta Daugaviešu vienībai bija bezgala daudz laiku situāciju gūt uevien 11—1 punktu skaitu, bet nonākt pat vadībā, taču vienmēr pietrūka veiksmes. Nelīdzēja ne pieškirtie soda mētieni, ne arī labvēlīgas pozīcijas pie US sargātā groza. Burvju loku beidzot lauza Bērziņa, kura pirmo reizi šajā spēlē izkaroja savai vienībai vadību un kad vēl ātrā brīdī grozu ieguva Petrovice, Daugaviešu spēlētājas varēja priecāties par skaistu 14—11 uzvaru. Grūti izcīnītais panākums vēl nozīmīgāks kļūst tādēļ, ka šī uzvara daugavietēm meistarnoslēgumā nobeigumā tagad dod otro vietu. Tas ir jauks panākums, jo īsināteras, ka vēl sacensību pirmajā riņķī Daugaviešu vienība ar nokādiem izcīlus panākumiem dižoties nevarēja. Stāvokļu pilnīgi mainījās tikai pēc tam, kad jauno meitenu cenšībai gāja palīgā pāris rudīto spēlētāju prasme un pieredze. Otro vietu Daugaviešu piecniekam vakar izcīnīja: Petrovice — 4, Novicka — 4, Collenkopa — 2, Bērziņa — 2, Trifonc — 2, Lesiņa un Kregere — 0. US sastāvā pie pretinieka groza ļoti bīstama nu arī metienos sekmīga bija studenšu vecās gvardes pārstāve Vītola, kura ieguva 7 punktus, Roga — 4, bet Hermanovska, Konrāde, Krūče, Buša un Siliņa — 0. Uzvarētājas un uzvarētās tagad var atpūsties līdz Rigas meistarsacīkšu sākumam. Jāi tad nākat stātos pie jaunām sacensībām, no kurām galvēnā patikamas acumirklus mūsu dandzīgiem basketbola spēles draugiem. Sm.

Alma no Rigas meistarsacīkstēm šachā. No kreisās redzami: Zeids, Endzelins, Zarumba un Meingailis. (O. Sorūdes uzn.)

Sīvas sacensības šacha meistarībā

Pagājušā tikai 1 nedēļa, kopš mūsu labākie šachisti pulcējas Rigas meistaribas izcīņā, bet absolvētas jau daudzas ļoti salstošas un vērtīgas partijas. Sacensību 2. kārtā Strautmanis guva uzvaru pret Krūzkopu. Pēdējam iekteniga bija pārsteidzība uzbrukumā. T. Meingailis sākumā izkaroja neliela pārsvaru pret Dreibergu, tomēr uzvarā to uespēja realizēt un partiju beidzās neizšķirti. 3. kārtā cīņas bija ne mazāk spraigas. Strautmanis pieveica Teteru, kurš gan izrādījās panācis labāku stāvokli, taču laika trūkumā pieļaistās kļūdas to noveda zaudētāja lomā. Abi Daugaviešu spēlētāji Meingailis un Endzelins jau vidusspēlē vienojās par neizšķirtu rezultātu. Tāpat kā iepriekšējā kārtā, pārējās partijas pārtrauca. Tās un arī atliktās sacensības likvidēja vakar priekšpusdienā, kur Zirnis noturēja ieņēto pārākumu pret Zarumbu un uzvarēja. Bijušais Rigas meistars Dreibergs realizēja materiālo vairākumu partijā ar Teteri, bet pret Zirni spēli nemaz neturpināja un padevās. Zarumba pārspēja Zeidu, kamēr Tetera — Endzelina un Zvirbuļa — Krūzkopa sacīkšanās beidzās neizšķirti. Visas pārējās partijas pārtrauca vēl reiz, pie kam Žanovam ir labāks stāvoklis pret Bergu un tāpat arī Zvirbuļi, bet Bergam ar Zeidu situācija ļoti vienlīdzīga. Priekšpusdienā notika arī US meistara Jaunzemam simultānspēle, kurā viņš sacentās ar 21 pretinieku, uzvarot 13 partijas, 4 beidzot neizšķirti un tikpat daudz zaudējot. Zaudējumu Jaunzemam sagādāja Jegors, Sakss, Skalders un 13 gadus vecais skolnieks Rudolfs. Vakarā risinājās 4. kārtas sacensības. Interesantā partiju absolvēja Strautmanis un Meingailis. Ašā spēlē Strautmanis ieguva bandītnieku, tomēr Meingailis ļoti sīksti pretojās un partiju beigās pārtrauca. Stāvokļu gan ir labāks Strautmanim, tomēr Meingailis loģiski izredzes panākt vismaz neizšķirtu rezultātu. Ždanovs parādīja skaistu sniegumu spēlē pret Krūzkopu. Izmantojot pēdējā grūtības atklātnē, Ždanovs zibenīgi uzbruka, ar ieņēma un torņa uguni iziķīrot spēkošanos savā labā. Visai grūmatiski risinājās Dreibergs un Zeida sastapšanās. Zeids beigās uguņēja figūru un laika trūkumā zaudēja. Meistars Bergs pozicionāli uspēlēja Zarumbu un guva samērā viegļu uzvaru. Spēlē pret Zirni stiprā pārsvarā atradās Endzelins, bet dāmu galotnē radās mūžīgais šachs un partija beidzās neizšķirti. Ar negaidīto rezultātu noslēdzās Zvirbuļa — Tetera spēle. Zvirbulis ļoti atjautīgi kombinēja un atradās lielā pārsvarā, bet tad iekluva laika trūkumā, kļūmīgi nolika pa sitienam torni un beigās uzvarēja Teteris. Pēc 4. spēļu kārtas visu konkurentu priekšgalā ar 3 punktiem ir Zirnis, bet aiz viņa seko Strautmanis 2,5 (1 pārtrauta partija) un Dreibergs — ari 2,5 punkti.

Rezerves turnīrā, likvidējot pārtrauktās un atliktās partijas, Jarševskis uzvarēja Supāni un Vedera pārspēja Švarcu. Ceturtā spēļu kārtā Gapais ar skaistu figūras uguni pieveica Kaunu. Lāmanis sagādāja pirmo zaudējumu Vederam, bet Doks guva uzvaru pret Jarševski. Dārzaleks un Zupāns spēlēja neizšķirti. Vēlu vakarā Rasa uzvarēja Zemīti, kamēr Švarca un Stauvera partija pārtrauca. Vadošā vietā ar 3 punktiem pašreiz ir Gapais. Tālāk ar 2,5 p. atzīmi nāk Rasa un Veders. Jaunatnes grupā joprojām sekmīgi turas Bērzzariņš un Bergmanis. Pirmais vakar pieveica Kochu un Bergmanim tika uzvara pret Ozolu. Ar 3,5 punktiem Bērzzariņš un Bergmanis vēl vienmēr ir turnīra priekšgalā.

Rigas meistarsacīkšu turpinājumā otrdien, 9. martā, plkst. 18 piekta kārta spēlēs: Meingailis — Zvirbulis, Teteris — Ždanovs, Krūzkops — Bergmanis, Zirnis — Strautmanis, Zeids — Endzelins un Zarumba — Dreibergs. Ceturtdien, 11. martā, plkst. 19 sestā kārta: Zvirbulis — Zirnis, Ždanovs — Meingailis, Krūzkops — Teteris, Strautmanis — Zeids, Endzelins — Zarumba un Bergs — Dreibergs. Svētdien, 14. martā, plkst. 10 likvidēs pārtrauktās un atliktās partijas. Tajā pašā laikā notiks arī simultānspēle skaitītājiem, bet plkt. 16 risināsies sestītās kārtas sacensības. Spēlēs: Zeids — Zvirbulis, Zirnis — Ždanovs, Meingailis — Krūzkops, Teteris — Bergs, Zarumba — Strautmanis un Dreibergs — Endzelins. Sarīkojums notiek Adolfa Hitlera ielā 31.

TURPMĀKĀS SACENSĪBAS VOLEJBOLA MEISTARĪBĀ

Nākamo spēļu plāns Latvijas volejbola meistaribas izcīņā izstrādāts šādi:

Sestdien, 13. martā, Ērgļu ielas vingrotavā sacentīsies rezerves līgā plkst. 16.30 US — Auseklis (tiesneši Germanis, Jansons); plkst. 17 VEF — Amatiers (Bensons, Kovals); 1. līgā plkst. 17.40 ASK — Auseklis (Blūms, Gūtmanis); plkst. 18.10 Sonču Sāls — LDzB (Blūms, Gūtmanis); rezerves līgā sievietēm plkst. 18.50 US — VEF (Bensons, Kovals) un plkst. 19.30 Auseklis — Daugavieši (Jansons, Dauguļonoks). Par kārtību rūpējas ASK. Dežurējošais tiesnesis — Blūms.

Svētdien, 14. martā, DSG zālē. Vingrotāju ielā 1. risināsies svarīgās virsligas sacīkstes: sievietēm plkst. 17 Starts — US (Ristumecs, Bergs); plkst. 17.30 Auseklis — ASK (Aišis, Rituma); vīriešiem — plkst. 18 Starts — VEF (J. Augusts, Blūms) un pl. 19 Boldertāla — Daugavieši (Sīlcārs, Paegle). Par kārtību rūpējas US. Dežurējošais tiesnesis — Sīlcārs.

Starta un RFK uzvara

Līdz pat pēdējam brīdim sarežģīts stāvoklis zemāko līgu basketbola meistaribas izcīņā bija Jaunatnes klases A grupā. Četras vienības kandidēja uz finālu un divas spēles atradās zem protesta. Kas ieņēmis finālā? Šis jautājums izšķirās vakar, kad notika pēdējā papildspēle. Starts un RFK ir vienības, kurām uzsmaidīja laime turpināt sacensības fināla grupā. US 2. vienības iesniegto protestu pret LDzB 3. noraidīja, bet Starta — LDzB 3. spēkošanos nācās atkārtot, jo kārtējā spēlē tiesnesis Kārkliņš no laukuma noraidīja Starta spēlētāju Priekalnu, neļaujot ierindā stāties atvietotājam. Atkārtojuma spēlē Starta zēni uzvarēja ar 41—12 (16—4) rezultātu. Tā tiesneša kļūdas dēļ LDzB 3. vienībai, kas jau bija izcīnījusi līdzdalību finālā, šīs tiesības tomēr zuda, jo vakar vienība papildspēlē zaudēja ari RFK piecniekam ar 10—25 (4—9) rezultātu. RFK zēni spēlēja tiešām jauki, gūstot pilnīgi pelnītu uzvaru. Vienībā vakar darbojās: Saulītis — ieguva 9 punktus, Čablis un Cakste — 6, U. Raiskums un Bakis — 2 un Reinbachs — 0.

2. klases finālā bez zaudējumiem ir vienīgi Daugaviešu piecnieks. Piektdien notika atliktā Starta — Ausekļa sacensība. Ar 51—34 (30—11) rezultātu uzvarēja Starts. Vakar Starta pretinieks bija ASK komplektējums. Pēc pilnīgi vienlīdzīgas spēkošanās labāki metieni 40 minūtes ilgo cīņu izšķīru ASK labā, kas panāca 29—25 (14—13) uzvaru. Uzvarētājos punktu guvums sadalījās šādi: Vītiņš — 9, Parinš — 8, Lūsars — 5, Bičevskis — 3, Bērziņš un Veiss — 2 un Grīviņš — 0. Starta sastāvā darbojās: Kalniņš — 10, S. Bičcavs — 8, V. Bičcavs — 4 I. Bičcavs — 2 un Silakalns — 1. Punktu stāvoklis 2. klasē patlaban ir šāds: Daugavieši 1—0, ASK un Starts 1—1 un Auseklis 0—1.

Vakar finālīcīgas sākās arī 3. klasē. Daugaviešu 1. vienība viegli ofeveica savu klubā 2. sastāvu 51—26 (27—8), bet LDzB ne mazāk pārliecināši pārspēja US 2. vienību 54—23 (23—11). 3. klases finālistu spēļas ir tik noteiktas, ka varam atļauties par zīlēšanu par meistaribas noslēgumu. Uzvarēs, šķiet, Daugavieši 1., bet tālākās vietās sekos LDzB, US 2. un Daugavieši 2. Visas zīmes rāda, ka vietu kārtība, laikam, ari nemainīsies. Jeb tomēr? Pēdējam apgalvojumam gan grūti ticēt, bet prakse jau bieži vien apgāzusi teoriju. —č—

UN UZVARA BIJA TIK TUVU...

Vakar un aizvakar turpinājās Latvijas meistaribas izcīņa volejbolā. Jau pirmajās spēļu kārtās nācās pieredzēt spraigas sacentības, un interesants risinājums bija arī vakar. Volejbolisti meistaribai labi sagatavojušies, kas cīņu kvalitāti pacēl jo ievērojamā mērā. Vispatīkamāko pārsteigumu rada apstāklis, ka ari meistaribas vēlākās vienības savu sniegumu uzlabojušas tādā mērā, ka spēj nopietni konkurēt ar spēcīgākajām īrisēm.

Interesē dažpunktā atradās Latvijas meistara US un Rigas meistara Starta spēkošanās vīrešīgā vīriešiem. Pēc starticīga pehmitajām uzvarām pār studentiem Rigas meistaribā varēja līdzīgu iznākumu gaidīt arī vakar, jo Starta volejbolisti pēdējā laikā ļoti progresējuši. Sākumā tā ari īsīta. Lielīski spēlējoties, Starts nodrošināja sev pārākumu pirmajā setā, un ne mazāk veiksmīgi sāka ari otro. Visu laiku Starts atradās dažu punktu pārākumā, bet seta beigu daļā US prata rezultātu līdzsvarot un nosiēgt gājienu savā labā. Līdzvērtīga cīņa, spraigiem momentiem bagāta, risinājās ari trešā setā. Tikai pēc sīvas to sīvas spēkošanās, kuŗā pietiekami nervozēt dabūja abas puses, uzvara nosvērās studentu pusē. Tā US guva 11—15, 15—12, 15—12 rezultātu par zaudējumiem Rigas meistarsacīkstēs. Uzvarētājos ar spēka pārpilnām gremdēm izcēlās Panders, bet Starta rindās, bez lielākā gremdētāja Aļņa, ļoti patīkami «mīļoā darba» veicēji Klive. Volejbolā reiz un tā ir, ka galvenos laurus un panākumus ņem pieķēpt gremdētājiem, bet cēlāji, lai cik lielīsi tie ari nesēdētu, palīek ēnā bez ievērības. Tas izskaidrojams ļoti vienkārši. Panākumus vienība galvenokārt gūst ar spēcīgām un precīzām gremdēm, tādēļ fakts, ka laba gremdēšana priekšnoteikums ir precīzu cēlāja darbu, ari pienākas. Vakar Klive spēlēja tomēr tā, ka katram uzkrita viņa enerģija un neatlaidība. Te Klive atradās laukumā, te kādam vērotājam klēpī, te atkal uz grīdas... bet bumba, saņemusi nepieciešamo stīvenu, droši pārlidoja tīklam. Ja US uzvarēja, tad tas ir lielā panākums, jo viegšbatalanāa noteikti bija Starta darbiņa. US spēlētāji gārāk bieži atstāja tukšumu laukumā. Lielākais triecienu spars un telcamākas gremdes tomēr uzvaru deva US sešniekam, kurā spēlēja Paegle, Panders, Pētersons, Sīlcārs, Germanis un Pelēde. Starta virknējuma seša bija sekojoša: Skrastiņš, Klive, Žolbe, Zebeliņš, Aišis un Rituma. US — Starta spēkošanās tik ļoti līdza, ka otra paredzētā spēle starp VEF un Daugaviešu komplektējumiem laika trūkuma dēļ uzvarēja notikt.

Vīrešīgā sievietēm pārsteigums gandrīz vai dzima meistarvienības US sacensībā ar ASK meitām. Neņemot vērā to, ka studentes pirmā setā veda 14—11, ASK setu noslēdza savā labā. Līdzīgi vīriešu darbojās ari 2. setā, atrodoties gandrīz vai viņa spēles laiku vadošā lomā. ASK servēja pat partijas beigās, kuŗu studentes tomēr atņēma. Soreiz US glābēja izrādījās mūsu pašreiz izcilākā gremdētāja Mirdza Grape. Nākot vīrsū pie tīkla, studentes guva pēc kārtas 5 punktus, kas tām deva uzvaru setā. Trešam setam sākoties, likā jau, ka kārtis krītošas, kad US īsā laikā izcīnīja 8—1 pārākumu. Notika tomēr vēl viens pārsteigums — ASK meitām enerģiskā spēlē pēc kārtas ieguva 12 punktus, panākot 13—8 vadibu! Studenšu vienībā šai brīdī valdīja it kā apjukums, un vīnas darbojās pavisam neuotīkti. US piekritēji atvieglojās uzzinot, kad pie tīkla atkal nāca M. Grape, bet viņa atsāka sizgāju, neguvusi no punkta. Mirkli, kad viss jau likās zaudēts, meistarvienība atkal sapēmās, un gala iznākumā tomēr guva 14—16, 16—14, 15—43 uzvaru. Tas bija mazpārliecinošs panākums, kas vairāk laurus dod zaudētājām kā uzvarētājām, jo ASK meitām volejbola treniņiem veltījušas pavisam maz laika. Galvenais spēlē tomēr ir uzvara, un to US spēlētājas ari guva, lai gan tikai pēc sīvas un sasprindzinātības pilnas spēles. Meistarvienībā spēlēja A. un M. Grapes, Remojeva, Bilmane, Konrāde un Riogenberga, bet ASK virknējumā skaitījām Āboliņu, Laukēvici, Konci, Meiderī, Arenu un Balodi. Daugavietes viegli uzvarēja jauno virsligas dalībnieci Ausekli ar 15—3, 13—15, 15—4 rezultātu. Kā maza sensācija atzīmējama Ausekļa uzvara 2. setā. Uzvarētājās spēlēja Rupnere, Svikere, Krēgere, Novicka, Riekstiņa un Mālere. Ausekli reprezentēja Janševska, Druva, Pīšce, Vaitkeviča, Ekmane, Vitroska un Bensone.

1. ligā vīriešiem varenu pārsteigumu sagādāja LDzB sešotāja, uzvarot spēcīgo Ausekļa komplektējumu, kas skaitījās kā galvenais uzvaras favorīts. Pārliecināti par uzvaru pret vājāko pretinieku, Ausekļa spēlētāji darbojās paviršī, kas, klātnākot labai veiksmei LDzB pusē, favorītam maksāja tik ļoti vērtīgā viena punkta zaudēšanu. LDzB uzvarēja 15—9, 11—15, 15—8. Amatiers guva uzvaru bez spēles, jo tā pretinieks Senču Sāls uz sacensību neierādās.

Rezerves līgā vīriešiem Amatiers pārspēja Ausekli 15—12, 8—15, 17—15. Kā sevišķi vērtīga šī Amatiera uzvara atzīmējama tādēļ, ka vienībā iztrūka divi pamatsastāv spēlētāji. VEF pieveica Startu 12—15, 15—2, 15—12. Uzvarētāju rezerves līgā, cik gaidāms, izšķīris Amatiera un VEF savstarpējā spēkošanās. —č—

21. MARTĀ SĀKSIES RĪGAS MEISTARSACĪKSTES BASKETBOLĀ

Mūsu šīgada basketbola sezonu kā pēdējais ievērojamākais sarīkojums noslēgs Rigas meistaribas turnīrs, kas risināsies marta un aprīļa mēnešos. Rigas meistaribas izcīņas sākums paredzēts 21. martā. Turnīrā piedalīties var visas Rigas pilsētas un Rigas apriņķa robežās ietilpstošās biedrības. Spēles notiks vīriešu un sieviešu grupās pēc olimpiskās (vienmaisa) sistēmas. Ik biedrība katrā grupā var pieteikt 1 vienību. Sacīkstēs tiesība piedalīties visiem licenzētiem basketbolistiem, izņemot jaunatnes klases spēlētājus. Vienības īsināsies līdz 11. martam Basketbola savienībai, Čertrūdes ielā 6. Turpat 12. martā plkst. 17.30 notiks spēļu izloze. Rigas meistaribas turnīra sacensības risināsies DSG vingrotavā. Mūsu basketbola sporta vadītājs Edgārds Andersons paziņo, ka atsevišķus apkārtraksīus biedrībām nepiesūtīs. Rigas meistarsacīkstēm Rigas pilsēta dāvājusi skaistu balvu.

A. KRAUZE — DZELZCEĻNIEKU SPORTISTU VADĪTĀJS

Latvijas dzelzceļnieku biedrības Sporta priekšnieka amatā ievēlēts Aleksandrs Krauze, par viņa vietnieku Kauliņš un Braže, bet valdē — Bole, Liels, Belmarts, Veigurs, Svistunenko un Kleinmanis. Stājoties darbā, dzelzceļnieku sporta saimes jaunā vadība pulcēšās kopējā pārrunu vakarā, kurā ar savu ierašanos pagodināja ari iemīļotais latviešu sporta darbinieks N. Bergs. Viņš tagad pilda mūsu sporta vadītāja pienākumus. Izpandās darba ēriņu, kas veltīts sporta dzīves lielāku sasniegumu radīšanai.

VEF SPORTISTI BAUSKĀ

Vakar Bauskā viesojās Rigas VEF basketbolisti un sacentās ar Jelgavas Tēvijas Sarga sportistiem. VEF vīriešu vienība guva 49—16 (24—2) uzvaru, bet rīdziniešu sievietes zaudēja 8—16 (4—9). VEF sportisti ļoti pateicīgi par tiešām sirsnīgo uzņemšanu un viesmīlību.

VIEGLATLĒTU MEŽA SKRĒJIENI

treniņi R. Dekienieka vadībā šonedēļ notiks šādā kārtībā: trešdien, 10. martā, pl. 16 jaunatnei un sievietēm, plkst. 17 vīriešiem un sestdien, 13. martā, plkst. 3 vīriešiem, plkst. 14 jaunatnei un sievietēm. Treniņi notiek Šmerļi. Sapulcēšanās stepotājiem mītnē.

Jo kuplāks meža talcinieku bars, jo straujāks rūpnīcās darba spars

OLIMPIJA — KURZEMES MEISTARS BASKETBOLĀ

Vakar risinājās Liņa sacensība Kurzemes basketbola meistaribas izcīņā. Kurzemes meistara titulu ieguva Liepājas Olimpijas piecnieks, pārspējot Aizputes Sporta Klubu ar pārliecinošu 68—17 (46—5) rezultātu. Pagājušā gadā Kurzemes meistars, kā zināms, bija Liepājas Auseklja vienība. Draudzības sacensībā vakar Liepājas Auseklis uzvarēja Kuldīgas izlasi 59—28 (41—12). Ari sieviešu vienību sacīkstē pandās Nelš Liepājas Auseklja meitu pārākums, kas pieveica kuldīdzniekes ar 32—7 (20—0) punktu starpību.

NĀKAMĀS BASKETBOLISTU SACENSĪBAS

Basketbola meistaribā turpmākās spēles notiks svētdien, 14. martā. Ērgļu ielas vingrotavā. 3. klases finālā sacentīsies plkst. 10.15 Daugavieši 1. — US 2. (tiesneši Kleinmanis, Merželevskis) un Daugavieši 2. — Starts (Lāsars, Kārkliņš). Par kārtību vingrotavā rūpēsies Daugavieši. DSG zālē, Vingrotāju ielā 1. turpināsies fināla spēles 2. klasē: plkst. 20.15 Auseklis — ASK (Cenkovskis, Liepa) un Daugavieši — Starts (Dīkmanis, Vītols). Par kārtību rūpēsies Auseklis.

ROSIGA SPORTA SVĒTDIENA VALMIERĀ

Vairāki ievērojami sporta sarīkojumi vakar risinājās Valmierā. Pilsētu sacīkstē vingrošanā Valmiera uzvarēja Cēsu izlasi ar 45,8—394,9 punktu starpību. Sieviešu grupā valmiericēšu pārākums telcās 315,5—311,4. Ievērojami vājāki pretinieki cēsinieki bija vīriešu sacensībā, kur Valmiera izcīnīja 130,3—79,4 punktu pārsvaru, pie kam abi telcamākie valmiericēšu vingrotāji Liede un Lācis startēja ārpus konkurences. No Valmieras vingrotājām telcamākās sekmes uzrādīja Bāne, kamēr cēsinieku izcilākā reprezentante bija Krauczmane. Valmieras meistarsacīkstēs 18 km slēpojumā uzvarēja šīs distances Latvijas meistars Skrastiņš, sasniedzot mērķi 1 st. 08 min. 34,5 sek. laikā. 2. vietā ierindojās Upe 1:15:03,0 st. Slalomā triumfēja Reimanis (41,1 sek.), atstājot 2. vietā Skrastiņu (50,4 sek.). Sacensībām bagāta būs ari nākamā svētdiena, 14. martā Valmieras SB rīko eksterenas sacīkstes 50 km slēpošanā. Tai pašā dienā Valmierā notiks Vidzemes meistarsacīkstes boksā un Valmieras — Aizaužu pilsētu sacīkstē basketbolā.

DOLO DUFFY FINIŠĀ PĀRSPĒJ ADLONU...

Vakardienas sacensībās Rigas hipodromā noraudzījās kupls skatītāju pulks. Pašas sacensības risinājās pavasara skrejceļa iespaidā šaks dienas otrā pusē kluva ļti dubļains. Salstošākā cīņa bija pirmajā grupā, kur galvenie uzvaras favoriti Adlons un Dolo Duffy izšķīrēju spēkošanos izturēja tieši finišā. Uzvara te plēkrita trenera R. Bekera vadītam Dolo Duffy, lai gan visu distanci vadošais bija Adlons. Ik divi uzvarām vainagoti bija treneri R. Bekeris un V. Juškevičs. Vispārējie rezultāti sekojošie: I. sac. 1. Rieteklītis — A. Jansons — 1600 m — 3.04,6 — 55,3; 2. Čum-Čum — J. Petrovs — 1600 — 3.06,5 — 56,9. 2. sac. 1. Laimīte — S. Orlovs — 1640 — 2.57,2 — 58,0; 2. Spalviņa — A. R. eLinbergs — 1620 — 3.00,3 — 51,2; 3. sac. 1. Ketukl — Ed. Bērziņš — 1600 — 3.03,4 — 54,6; 2. Drausma — J. Ozolnieks — 1600 — 3.05,6 — 56,0. 4. sac. 1. Mambrīno — N. Dukalskis — 1820 — 3.25,4 — 52,8; 2. San Fina — J. Londs — 1840 — 3.25,5 — 51,6. 5. sac. 1. Biugen Ir. — A. Lācis — 1640 — 3.03,6 — 51,9; 2. Marka — F. Masleboievs — 1660 — 3.05,2 — 51,5. 6. sac. 1. San Petrino — V. Juškevičs — 1800 — 3.15,8 — 48,7; 2. San Vatts — R. Lielais — 1860 — 3.18,7 — 50,3. 7. sac. 1. Meta — R. Sudrabiņš — 2220 — 3.50,3 — 43,7; 2. Oņīs — N. Dukalskis — 2180 — 3.50,4 — 45,6. 8. sac. 1. Mazais — A. . Leinbergs — 2220 — 3.47,0 — 42,2; 2. Prezidents — R. Lielais — 2200 — 3.47,0 — 43,1. 9. sac. 1. Dolo Duffy — R. Bekeris — 1780 — 2.45,4 — 32,9; 2. Adlons — K. Vēritis — 1800 — 2.54,9 — 32,1; 10. sac. . Karlats — A. Suvorovs — 1820 — 3.18,6 — 49,1; 2. Ciprise — S. Orlovs — 1840 — 3.20,1 — 48,7. 11. sac. 1. Don Carlos — V. Jirgensons — 2240 — 3.57,6 — 46,0; 2. Efekts — S. Šaičāns — 2260 — 3.58,4 — 45,4. 12. sac. 1. Klaudija — K. Vēritis — 2200 — 3.38,6 — 38,0; 2. Kvarnastils — R. Bekeris — 2200 — 3.38,8 — 38,0. 13. sac. 1. Janoš — V. E. Bērziņš — 1780 — 3.07,2 — 45,1; 2. Melisto — A. R. Leinbergs — 1800 — 3.08,1 — 44,5. 14. sac. 1. Skrējējs — A. Švalo — 1860 — 2.59,2 — 36,3; 2. Barons — J. Grazdiņš — 1840 — 2.559,9 — 37,7. 15. sac. 1. Angaži — V. Juškevičs — 1800 — 2.56,4 — 36,0; 2. Volo Volute — K. Vēritis — 1800 — 2.59,7 — 39,8. 16. sac. 1. Orions — R. Bekeris — 1800 — 3.03,6 — 42,0; 2. Aramis — V. Jirgensons — 1820 — 3.03,7 — 40,9.

● Pagājušā gada otrā vietā esošais braucējs L. Pumpurs pārgājis no E. Bekeres stalla V. Leipciga stallī pie trenera A. R. Leinberga.

● Treneris V. Juškevičs tuvojas savas dzīves 500. uzvarai. Pēc vakardienas 2 panākumiem tr. V. Juškevičam trūkst vēl 4 uzvaras. V. K.

Skaņu plašu fabrika
Bellaccord-Electro
Īpaš. Helmars Rudzītis
Rigā. Von der Goltz'a gatvē 9
Tālr. 23077, 23208

Ķīmiskā fabrika
„Spodrība"
RAŽO
Netīru roku mazgāšanai pastu, apavu krēmu, mušķērājus, ādu eļļas, veļas zilumus, beržamo un nažu pulveri
Rigā, Il. Ganību dambī
Tālruņi: 61123 61333

VIENA SIRDS UN VIENA DVĒSELE

4 jautru vīru un mīļu sportistu jubileja

Ja draugu pulciņu saista viena sirds un viena dvēsele, tad par panākumiem šādu būt vairs nevar. Ir tikami konstatēt, ka šāda saticību, draudzību un izpaliidzibas prieku vairāk nekā bieži nāciesi konstatēt tieši tās sporta organizācijas saimes vidū, kas aizvakar atceres plecpadsmito dibināšanas dienu. Runa, tātad, lot par mūsu akadēmiskās jaunatnes fizisko spēku vairotāju Universitātes Sportu. Jau gadiem ilgi US dižens lepnums ir ledushokeja vienība, kas 3 reizes nesusi Latvijas čempiona titulu (1937., 1940. un 1942. g.), bet Rigas meistara godā studenti nekad nav jāvaši tikt kādas citas biedrības reprezentantiem. Arī šogad, kad krietns ledus bijis tik rets dārgums, US hokejisti visas savas meistarības spēles absolvējuši bez zaudejumiem: pret ASKa 9—0, ASKb 5—0, RFK 11—0, Daugavieši 2—0 un USb 8—3. Interesanti tas, ka US vārtsargs Ansons vispār pārspēts tikai 1 sacikstē — pret savas biedrības b vienibu, kamēr citās spēles pretinieiem no reizi nav izdevies gūt vārtus! US krāsas nes kupls skaits mūsu krietnāko ledushokejistu, taču vienibas stūrakmeņi šau ilgus gadus ir interesants un nesatricināms kvartets: Leonids Vedējs, Roberts Blukis, Edgars Klāva un Alekseis Auziņš. Tie ir lielie mūži ar plataijiem pieciem, uz kuriem gūles daudzu sivu, lielisku un skaistu ciņa smagums. Vīnus saista viena sirds un viena dvēsele. Tie prot reizē smiet un diet, bet ja jet slikti — pulciņā skumt. Kopā ar savu ģemīļoto klubu šie mūsu ievērojamie ledus klaņa dūži pašiem nemanot kļuvuši interesanti jubilāri. Patiesībā tā ir jubileja uzticībai un mīlestībai pret savu klubu: Vedējs US krāsas aizstāv jau 15 gadus, bet Blukis, Klāvs un Auziņš savas biedrības ledushokeja vienībā redzami nepārtraukti 10 gadus. Nav tāpēc grēkots, ja par šo uzticību, kuru sportā vieamēr esam uzskatījuši kā svētu lietu, draudzīgajam kvartetam veltam pāris rindas. Tas patiesībā ši dien ir pat mūsu pienākums, jo vīri, par kuriem šeit tikamā noskaņā spriedelējam, bezgala daudz darījuši latviešu sporta labās slavas radīšanai un sklabināšanai.

LEONĪDS VEDĒJS.

Šeit nu esam pieskārušies cilvēkam, kam 3 sejas un sirdi 3 lielas mīlestibas. Ir gluži neērti zīlēt, kurai no tām dodama pirmā vieta. Varbūt siltajam ģimenes pavārdīgam, kur krietnā sportista mājās kā ista sapņu princese dažreiz smejas, bet kad tēvs ilgāku laiku nepārnāk no sēdotavas, raud mazā meita Jāna? Varbūt arī darbam, kur Vedējs jau sen ir akadēmiski izglītots cilvēks — agronoms, ieņem atbildīgu posteni un sarakstījis pat nopietnus zinātniskus darbus? Bet, varbūt vēl arī, ka pati pirmā no visām trim šim tīri kaislīgajām mīlestībām ir ātrā ledus spēle — hokejs? Jā, to nu mēs neziam nevienu, tikai skaidri gan tas, ka šo mīlestibu starpā nav atrodama asā greizsirdības dzirksts, bet pat ziņģi otrādi — tās viena otru lieliski papildina un šādā veidā radies cilvēks, kuru mēs kā dzīvē, tā sportā varam vienīgi apskaust. Roka roku mazgā un — abas baltas. Tā gājis arī Vedējam: sports papildinājis prieku dzīvē un panākumi darbā savukārt snieguši krietnu sparu un dzirkstošu garu ledus klajā. Šādā ceļā izveidojusies spilgtākā personība mūsu ledushokeja sportā. Ar savīem 34 gadiem Vedējs ir latvju vecākais aktīvais ledushokejists, kurš paralēli veic lielu darbu arī šī sporta veida organizatoriskā dzīvē. Viņā pilnībā lielā personība parādās jau tad, ja zinam, ka Latvija ledushokejā pavisam absolvējusi 36 valsts sacikstes, bet no mazāk kā 34 gadījumos mūsu izlases vienībā bijis Leonīds Vedējs! Trīcēs viņš tikai 2 spēlēs un tad pat sevišķu apstākļu sagadīšanās dēļ. Vedējs ar gandarījumu var atcerēties arī pasaules meistarsacikstes 1938. gadā Prāgā, kas mūsu ledushokeja sportā bija neaizmirstams ziedu laiks, kāds nekad nebija piedzīvots pirms tam un nenāca vairs arī vēlāk. Toreiz latviešu ledushokejisti absolvēja savas vēsturiskās un lielākās spēles, kad zaudēja Vācijai tikai 0—1 un ar tādu pašu rezultātu liecās arī amerikāņu priekšā. Iepriekšējā gadā pie tam Vācija skaitījās visa mūsu kontinenta godināta un cildināta Eiropas meistarvienība. Tas bija nevien Latvijas ledushokeja, bet arī Vedēja sportiskās personības rozālākais laikmets. Leonīds Vedējs ledushajā pirmo reizi bija redzams 1927.-28. gada ziemā, kad vēl spēlēja bandiju, bet 2 gadus vēlāk viņu jau skatījām tikko nodibinātās US ledushokeja vienibas rindās, ir panākuma pats par sevi, ja kāds vīrs nepārtraukti 10 gadus aktīvi uzstājas sporta laukumā, bet ja nu vēl visu laiku bijusi uzticība tikai vienas biedribas krāsām, tad gadinājums kļūst vēl lielāks. Leonīds Vedējs tāpēc ir viens no diženākajiem cilvēkiem to sportistu rindās, kam nekad nav trūcis spēka visu sevi atdot Universitātes Sportam un reizē arī vīt krāšņu panākumu vainagu visā latviešu sporta dzīvē. Ļoti un skaidri sakot, Vedēju drīkstam uzskatīt par kā Latvijas ledushokeja vēstures nesadrupināmu pilāru. Ar šādiem vīriem mūsu sporta dzīves nākotne vienmēr būs vispozitīvākās saules apstarota un darba mīlestibas pilna sirds apgarota.

ROBERTS BLUKIS.

Viņa vārdam katra latvju sporta draugu uzticē ir brīnišķīgi skaista zelta stīga skaņa. Roberta Bluķa vispusība jau vairāk nekā apbrīnojama. Kad mans draugs Jānis Zariņš caur savām melnajām ragu brillēm reiz bija pētīts, kas ir latviešu vispusīgākie sportisti un par to gari un plati izrakstījies mūsu mazajā «Sporta Pasaulē», tad vienu no pirmajām vietām viņš dibināti deva Roberta Bluķa vārdam. Bluķis tomēr ir pārāk atklāts cilvēks, lai slēptu, ka starp tiem daudzajiem sporta veidiem, ar kuriem nācies saskārties, pirmā vieta piekrīstu ledushokejam. Tur viņa sportiskais talants atklājies visskaistāk un rasti cildināmie panākumi arī starptautisko sasniegumu mērogā. Veselas 32 reizes viņš bijis Latvijas reprezentētājās vienibas līdzdalībnieks. Vienā ziņā Bluķa dzīve gājusi paralēli Vedējam: ne brīdi sports nav ka vājis sasniegt tos mērķus, kādi spranti ikdienas darbā. Tādā veidā nu tagad, 29 gadu vecumā, Roberts Bluķis jau ir «cilvēks ar stāvokli». Viņa godinam par inženieru un kundze mājās priecājas par 3 jaukām ģimenes atvasēm — nākotnes dienu ledushokejistu Ivaru un basketbolisti Astrīdi. Bluķa «dinastija» mūsu sporta dzīvē, tā tad, turpināsies vēl ilgus un garus gadus. Par to priecājas katra mīlā un aspratīgā sportista draugs, bet jo sevišķi Universitātes Sports, kuram Roberts Bluķis vienmēr atdevis savu sportisko sirdi.

EDGARS KLĀVS.

Ir ļoti dīvaini, ka tajā kvartetā, par kuru šeit runājam, katram tā dalībniekam dzīve sporta laukumā aizrit kā ziemā tā arī vasarā. Vēl interesantāk tas, ka starp pārējiem sporta veidiem mīļākais tomēr ir un paliek ledushokejs. Gluži tas pats sakāms par Edgaru Klāvu, kurš pieminētajā spēlē internacionāls bijis 25 reizes, kas ir patiesi ievērojams skaitļi. 10 gadus Klāvs jau uzticīgi un uzcītīgi pa ledus spogulī dzenā melno šeibi un US sastāvs bez viņa grūti iedomājams. Skiet, to mums arī nemaz nav jāiedomājas, jo Klāvam pašreiz tikai 29 gadi un viņš no sporta vēl aiziet nemaz nedomā. Par biežajiem treniņiem un sacikstēm arī kundze nerāšas, jo strādādama Latvijas sporta un fiziskās kultūras pārvaldē, viņa pie sporta lietām — priekšā un bēdām, pilnīgi pieradusi. Ar žagariem virs vēl nekad mājās nav sagaidīts. Šādas labas dabas kundzes tīko arī novienu vien citu mūsu sportistu. Klāva kundze visumā domā tā: ja jau vīrs visu savu sportista mūžu bijis tik laski uzticīgs tikai vienai biedrībai, tad par neuzticību būtu lieki uztraukties arī citos gadījumos. Tādā veidā nu rit laimīga dzīve sportā un mājās.

ALEKSEJS AUZIŅŠ.

«Vedēja kvartetā» ir 3 vīri, kuri savā mūžā nodzīvojuši tieši 29 gadus. Bez Bluķa un Klāva šāda paša gada gājuma skaitas arī Alekseis Auziņš. Viņš gan mazliet kautrīgs tādēļ, ka vienīgais vēl neprecējies (bet tikai pagaidām). Mierīgums, kas bieži vien pāriet īstā kautrīgumā, spilgti raksturo šo mīlo sportistu. Auziņš sporta laukumā daudz cietis, un nācies ilgāku laiku pavadīt pat slimnīcā, taču savīem pretiniekiem tas nav sagādājis nevienu ievainojuma skrambiņu. Šajā ziņā Auziņš ir patiesa prieksīme un paraugs — vienmēr korekts un inteligents sportists, kādēļ arī visur tik ļoti cienīts un iemīļots. No senajām dienām viņu atceramies kā ieciņu Latvijas valsts futbola vienibas pusargu, taču lielākie lauri plarakstāmi ledushokejā, kur mūsu reprezentējošā sastāvā darbojies 10 reizes. Sekmes pie tam vienmēr bīstas krietnas. Alekseja Auziņa kā patiesi simpatisku sportistu un krietnu draugu atceramies arī tad, kad tas no aktīvo sportista vīdus jau dēļs, Blukis, Klāvs un Auziņš tai šodien ir mīļi sveikti. Darīts un pavelkts jau patiesi daudz, bet mēs, tie cilvēki, kas bez sviedru lašiņas visu vērojam no malas, esam tādā ceribā, ka US ledushokeja vienībā «Vedēja pārgājis skatītāju rindās. Tā ir viena no apslipēkāsjām un reizē arī jaukākajām pēriem US daudzo slavenību pulkā.

GRATULĒJUMI JUBILEJĀ.

Šajā tīri sportiskās dabas jubilejā Vedēja kvartetu skatīsim vēl ilgus gadus. Un ja nu šajā sakarībā jānovēl kautkas labs, tad lai vispirms nebūtu tāda ziema kā tikko izzvadīta, bet Lauskis sportu visos namu pakšos un termometrā sasaltu dzīvsudraba stabiņš. Pretējā gadījumā no hokeja nūjām planks zaigaņas lapiņas un violēti ziedi, kas mūsu draugiem pavisam nebūtu pa prātam. Otrais vēlējums gan, šķiet, var būt tikai tāds, lai šis kvartets allaž arī nākotnē paliktu viena sirds un viena dvēsele. Šādai cēlai īpašībai jāķīst par zelta zīmogu visam latviešu sportam, kuru mēs vienmēr esam gribējuši redzēt izplaukšiam lielos slavas ziedos.

Arnolds Šmits.

US panākumiem bagātākā ledushokejistu kvartets. No kreisās redzami: Alekseis Auziņš, Leonīds Vedējs, Roberts Bluķis un Edgars Klāvs. (O. Sprūdes uzn.)

Mazi stāstījumi [illegible] piezīmju blokā

RFK DOMĀ PAR SENO DIENU ATGRIEŠANOS BASKETBOLĀ

Tikko tiek minēts popularais RFK burtu virknējums, tūlin mūsu domas aizvijās futbola laukumā. Pēdējā gadu desmitā ir pierasts sveikt RFK vienpadsmita krāšņos uzvaras laurus pie futbola vārtiem. Taču vairāk pieredējušie sporta draugi labā atmiņā paturējuši tos brīžus, kad, tāpat kā futbolā, RFK sniegums lietiski teicās arī basketbolā. Lūk, divas sezonas pēc kārtas — 1926. un 1927. gadā RFK basketbolisti bija Latvijas meistara goda īpašnieki. Toreizējie «klubu» galvenie balsti Jurgens, Timpers, Roze, Rūdolfs Bārda, Braģinš, klāt vēl nākot Zaļumam, bez lieliskās futbola vienības veidoja arī mūsu teicamāko basketbola virknējumu. Tad sekoja līks, kad visu sporta veidu «karaļa» futbola priekšā RFK laudis aizmirsa pārējās nozares. RFK basketbola vienibu tikvidējās, lai atjaunotu savu darbibu tikai pēc garāka pārtraukuma — 1937. gadā. Tad RFK vīri savas basketbola gaitas sāka no gala, spēlējot 2. ligā. Tagad RFK piecnieku redzam 1. ligas vienibu pulciņā, kur šogad tieši sezonas beigu dalā RFK izlasei veicies aizvien teicamāk un turnīra gala iznākumā iegūta 3. vieta. Šis visumā neuzkritošais Nr. 3 tomēr runā skaistu valodu par RFK spēļu progresu. Šai apstākļi gan nevar saskatīt galvenās RFK nākotnes ceribas. Tās meklējamas citur, proti, RFK sastāvā, atskaitot vienīgi Briedi un Brāveri, atrodamas jaunas sejas. Strazdiņš un brāli Neļkes jau tagad sekmīgi darbojas RFK 1. ligas vienibas komplektējumā, pie tam viņi nav vienīgie RFK talantīgie jaunās paaudzes pārstāvji. Sekmīgi cīnījušies arī RFK jaunatnes klases reprezentācija, kuras abi labākie spēlētāji Uldis Raiskums un Cablis katrā laikā spēj būt teicams pastiprinājums RFK pirmajam sastāvam. Viņu spēles mākslai piemīt jau atzīstama izpratne un noteiktība. Tā RFK vadītāja pikvelts. Jura Raiskuma dēls Uldis ir atjautīgs piespēļu dalītājs un visas vienibas kopdarbības dirigētājs, kamēr Cablis allaž ieņemto ievērību kā precīza punkta guvējs. Šie talantīgie jaunās audzes reprezentanti arī atjauš RFK laudīm tolot domas par sovo dienu atgriešanos, kad, blakus futbolam, RFK zilibakto krāsu nosēdīsi mēs zinājām arī kā lieliskus groza bumbas pratējus. Protams, tiels jautājums ir, vai šie nākamie dienu sapņi piepildīsies, jo lai ieklūtu mūsu izcilākās basketbola vienibu saimē, «klubiešiem» vēl nākamā gadā jāabsolvē grūtas cīņas 1. klasē. Jauno talantu mirdzums tomēr rada neapšaubāmu pamatu turpmākā laika iespējamiem notikumiem, un nebūs nekāds brīnums, ja pēc pāris sezonām RFK vīri tika sveikti arī kā ievērojami Latvijas basketbola reprezentanti — vitsligas dalībnieki.

BOKSERI VAR BŪT VISLEPNĀKIE...

Gluži līdzīgi kārtā kā visos citos sporta veidos, arī smagatlētika mūs visvieglāk draudzība saistījusi ar Igauniem. Visbiežāk kā pretiniekus esam sanēmuši Igauniias izlases komplektējumus grieķu-romiešu cīņā, boksā un svaru celšanā. Tieši smagatlētika Igaunu spēka vīri spējuši iustalātāju vispozitīvākos slavas augstumus. Nav Igauni palikuši bez olimpisko spēļu, pasaules, ne arī Eiropas meistaru uzvaras lauriem. Tādi latviešu smagatlētī spēkonīšies ar isti brīļiantas klases spēkiem. Zināt Igaunu spēju varenību, nav arī nekāds brīnums, ka viņus pārspēt mums allaž bijis grūts, gandrīz neparveicams uzdevums. Grieķu-romiešu cīņā un svaru celšanā mēs Igaunus neesam spējuši uzvarēt ne vienu vienīgu reizīti. No latviešu smagatlētiem vislepnākie var būt bokseri, jo viņi pāris sacensībās pratuši pievelkt Igaunu izlasi. 1931. gadā Latvija boksā uzvarēja Igauniju ar 10—6 punktu pārākumu, un otro reizi mūsu pārspēks tekšās 1934. gadā Baltijas meistarsacikstēs. Toreiz gan gala rezultāts vēstīja neizšķirtu 8—8 stāvokli, tomēr Latvijas vienibai Baltijas meistara godu izšķīra fīleāks knock-out uzvaru skaits. Protams, visliksmīkī mūsu ringa metstari var priecāties par «tīro» 10—6 pārākumu 1931. gadā. Atceroties šo vēsturisko mūsu boksa sporta notikumu, šķiet, lieki nebūs pieminēt, kā dzima Latvijas izlases 10—6 uzvara. Vispirms mūsas svarā neizšķirti spēkojās Miķīns ar Igauni Lindevalu. Galja svarā Bērtiņš izpunktēta vēlāk populāro un daudzkārtēto Igauniias meistaru Seebergu, kuru pēdējos gados pazīna kā Seeperi, jo viņš savu uzvārdu Igauniskoja. Spalvas svarā Endriksons (Igaunija) pārspēja mūsu Mūrejevu. Tad sekoja pēc kārtas 2 latviešu uzvaras: vieglā svarā mūsu izcilais tehnikis Vilis Matisons pieveica Saasepu, un pusvidējā svarā Igaunim Nielenderam nācās atzīt Pozdņakova pārspēku. Visās šais cīņās uzvarētājs noskaidrojās vērtējumā pēc punktiem. Vidējā svarā neizšķirti beidzās mūsu Liļenerma un Igauņa Rciokes sastapšanās. Pusmagā svarā spēcīgais Saržeckis 2. gājienā sita Igaunī Mislern ar tehnisko knock-out. Šis Saržecka panākums pilnīgi izšķīra Latvijas astoņnieka uzvaru. Smagā svarā Igaunu mīlais Ēvalds Lūkius salauza īelgavnieka Grasdina pretestību 2. roundā, kad pēdējais padevās. Tā gala iznākumā Latvija uzvarēja 10—6. No tiem mūsu ringa cīnītājiem, kas pirms 12 gadiem Latvijas boksam sagādāja šo vienīgo «skaidro» uzvaru pār Igauniias reprezentāciju, tagad jau visi ne tikai izbeigušī aktīvās sporta gaitas, bet gandrīz pilnīgi aizmirsuši arī pasekot latviešu bokseru vēlāko gadu un tagadējā laika sacensībām. Vienīgais izņēmums ir mūsu kādreiz tik grūti pārspējamais galā svara meistars Richards Bērtiņš, kura lietpratīgās rokas un piedzīvojušā skata vadībā pašreiz veidotas mūsu plašākās boksa organizācijas Ausekļa jaunā ringa viru paaudze. Iepazīstoties ar šīm rindām, liekas, katrs zināms, kādēl mūsu bokseri var būt vislepnākie. Viņi taču uzvarējuši Igauņus, kas nav bijis pa spēkam ne cīkstotājiem, ne svaru cēlājiem.

AIZMIRSTĀ JUBILEJA

Liekas, to neatcerējās pat pati slēpotāji. Protī, pagājušā ziemā aizritēja 10 gadu, kopš Cēsis atklāja pirmo tramplīnu. 1932. gadā mūsu slēpotāji pirmo reizi izmēģināja savas spējas lēkšanā ar slēpēm. Pieminot tagad pēc 11 gadiem šo «aizmirsto» jubileju, tālin sastāstāms, ka šī lielu drošmī un māku prasītāja sacensība latviešu zemē ātri atrada plašu interesi. Radās tramplīni Siguldā, Rigā, Ogrē un arī Daugavpilī, no kuriem lielākais uzcelts mūsu slēpotāju iemīļotā ciņu vietā Siguldā, kur arī iespējami tālākie lēcieni. Cēsis var priecāties par savu vēsturisko ģonu, jo tieši šai Vidzemes slēpotāju centrā izbēvējo pirmo tramplīnu, un ar cēsnieku vārdu arī iesākās latviešu teicamāko lēkšanas pratēju virkne. Vairākus gadus nepārspēts paka Cēsinieks Kalējs, kas arī godināms kā mūsu nopelnīm bagātākais slēpošanas — lēkšanas sacensības celmlauzis. Viņa sīvākais konkurents allaž bija otra studentu Liberts. Pēc Kalēja hegemonijas laika mūsu teicamāko lēcēju priekšgalā nostājās siguldietis Celms, kam drīz vien radās nopietns sāncensis jaunībā cēsnieka Brodela personā. Šis četrinieks Kalējs — Liberts — Celms — Brodelis arī sastāda mūsu visu laiku teicamāko «tramplīna meistaru» sarakstu. Latvijas meistarsacikstes lēkšanā ar slēpēm regulāri noturētas sākot ar 1936. gadu, pie kam meistaru virknējums sniedz šādu ainu:

1936. g. — Celms (151. lēc. 35 m)
1937. g. — Kalējs (38,5 m)
1938. g. — Celms (42 m)
1939. g. — sacikstes nenotika
1940. g. — Brodelis (44 m)
1941. g. — Celms (39,5 m)
1942. g. — sacikstes nenotika
1943. g. — Celms (33,5 m)

Kā to vēsta statistika, tad visbiežāk meistara titulu (4 reizes) piederējis Celmam, kura panākumu nozīme kļūst vēl ievērojamāka, ja zina, ka šis lielākais sportists ir smaga liktena piemeklēts. Vaiņ ir kurlmēms. Dzīvojot Siguldā — tramplīna tuvumā, Celms tomēr allaž ar lielu interesi vērojis, cik brīnišķīgi «lido» Kalējs, Liberts un pārējie. Līdz kādā dienā arī pats pavēlcis sen nobriedušo nodomu: lēkt ar slēpēm. Pastāvīgais Celma sāncensis Brodelis mūsu slēpošanas dzīvē ienāca pavisam sensacionālā kārtā. 1936. gada meistarības izcīnā triumfēja Celms, sasniedzot savā labākā lēcienā 35 m rezultātu. Noslēdzoties sacensībai, skatītāji un arī visi dalībnieki bija pilnīgi pārsteigti, kad pavisam sīcīnā Cēsu pamatskolnieks aizkāpināja 37 metrus tālu, pārspējot par 2 m līdzšinējo meistara labāko sasniegumu. Šo jauno zēnu sauca Vīsvaldis Brodelis, un viņam bija tikai 14 gadu. Ja meistarībā visbiežāk triumfējis ir Cēlms, tad Brodelis savu pārākumu pierādījis tādi, ka viņam jau vairākus gadus pieder Latvijas labākais sasniegums. Lēkšanā ar slēpēm oficiālus rekordus nereģistrē, jo rezultāti loti atkarīgi no lēktuves augstuma. Latvijas labākais sasniegums 44,5 m pieder Brodelim. Šo tālumu viņš realizējis Īozlem Vidzemes meistarsacikstēs. Arī līdz tam labākais 44 m sasniegums piederēja pašam Brodelim. Šogad slavjam Celma — Brodela duēlim pievienojies trešais nopietnais konkurents Siguldietis Bērziņš, kas arī jau atkārtojis agrāko teicamāko 44 m atzīmi. Tāds ir īsumā stāsts par sacensību lēkšanā ar slēpēm, par mūsu pirmajiem šī īsti vīriešķīgā sporta veida pārstāvjiem un pašreizējo galvgalā trīnieku.

VISSKAISTĀKAIS BRĪDIS, KAD PIEVELKTS OLIMPISKO SPĒĻU UZVARĒTĀJS

Mūsu ilggadīgā grieķu-romiešu cīņas spalvas svara meistara Krišjāņa Kundziņa panākumu virkne uzskaitīšana prasa daudz laika. Viņš taču bijis daudzkārtēts Latvijas un Rigas meistars. Gandrīz pastāvīgs uzvarētājs Latvijas-Igauniias izlases vienibu sacensībā. Kur tad vēl iegūtā 5. vieta Berlines olimpiskās spēlēs (1936. gadā). Pie tik bagātīga uzvaru saraksta nav viegli Kundziņam izšķirties, kad viņam pajautā: «Par kuru uzvaru jūs visvairāk priecājaties?» Un tomēr «Kriša», kā mēdz viņu saukt pārējie cīkstoņi, atbilde nāk samērā ātri. Lūk, visskaistākais brīdis bijis, kad uz abiem pieciem atradies Berlines olimpiso spēļu zelta medaļas ieguvējs popularais turku spalvsvars Erkāns. Jā, tiešām tas tā noticis. Pie tam vēl pēc tam, kad Erkāna slavu jau apmirdzētis olimpiskā uzvarētāja spožums. 1938. gadā Tallinā risinājās Eiropas meistarsacikstes grieķu-romiešu cīņā. Mūsu Kundziņš kā pretinieku saņēma pašu visvairāk respektējamo vīru, Turcijas cīkstoņu krāšņumu Erkānu. Tallinieši aiz pārsteiguma attapties vien nevarēja, kad jau pirmajās minūtēs enerģiska uzbrucēja lomā atradās Kundziņš, un 12. minūtē olimpisko spēļu uzvarētāja pleci skaidri skāra paklāju. Šis negaidītais Kundziņa panākums arī pilnīgi izšķīra Erkāna likteni. Viņš zaudēja ticību savām spējām, un Eiropas meistara godā tika ienomenālais soma Kustas Pichlajamāki, kamēr Erkāns lerindojās vienā no pēdejām vietām. Nav jau Kundziņš vientgais no latviešu cīkstoņiem, kas saiardīnājis olimpiskā triumfātora ceribas. Pēc Berlines olimpiskām spēlēm vēl tai pašā rudenī mūsu visu laiku izcilākais pussmagsvaigs Edvīns Bietags zviedru zemē (Gēteborgā) atīmēja pelnītu punktu uzvaru pār pasaules labāko cīkstoni, bezgala apbrīnoto divkārtējo Berlines olimpisko spēļu zelta medaļas ieguvēju, igaunu smagsvaru Kristjanu Palusalu. Kad mēs dzintenē saņēmām šo gandrīz neticamo ziņu, arī tad mūsu prieki bija tiešām lieli, jo pievelkt olimpisko spēļu uzvarētāju taču nozīmē, ka arī tu pats esi viens no pašiem vispirmajiem pasaulē, tu piedzīvo savu sporta gaitu skaistāko panākuma mirkli.

Jānis Zariņš.

«No šī vīra dienās iznāks krietns dēlēnu domā mūsu ievērojamais tiešām tā arī būtu!

basketbolists» — par savu īrgto basketbolistu Maksis Kazaks. Lai (O. Sprūdes uzn.)

«Rigas meistarsacikstēs mums iārevanšējas Startam par zaudējumu Latvijas meistarībai» — sprīež ASK basketbolistu treneris V. Baumanis (vidū) ar saviem mīļiem Vanagu (pa labi) un Ārenu

Izdevēja un atbildīgais redaktors Nikolajs Sogenieks.

Rigaer Druckerei, Riga, Major-Fletcher-Str. 1.